

Ticībā

Ticībā saredzēt iespējas

Intervija ar bīskapu Kasparu Šternu

Sieviete Dzīve Jēzus

Ieskats Sieviešu konferencē

Atbalsts Ukrainai

Atbalsts bēgļiem un karā cietušajiem

Lieldienu piedošanas vēsts

Dzīvē nokļūstam dažādās situācijās, ne vienmēr tajās esam vieni paši, bieži iesaistīti arī citi cilvēki. Tās ir situācijas un notikumi mūsu ģimenēs, darba vietās, arī draudzēs. Situācijas, kas prasa pacietību, bet, kad tās slietns ir pārkāpts, tad bieži vien arī piedošanu.

Pāvils, rakstīdams kolosiešiem, apzinās, ka nesaskaņas cilvēku starpā būs, tāpēc viņš mudina domāt un rīkoties pretēji tam, kā to vēlētos mūsu miesīgais cilvēks. Nepacietības un nepiedošanas vietā būt pacietīgiem un piedot, jeb rīkoties tā, lai “nedotu vietu velnam” (Efeziešiem 4:27). Tiekies pēc tā, lai rīkotos dievišķi, jo dusmas ir cilvēcīgas, bet piedošana dievišķa.

Kā vairot dievišķo sevi? Domāt par pacietību kā daļu no sevis, kas atspoguļo dievišķo manī. Domāt par Svētā Gara augli sevi. Apustulis Pāvils, nosaucot to, kas veido Svētā Gara augli, min arī šo svarīgo kvalitāti – pacietību (Galatiešiem 5:22-23). Un tā ir kvalitāte, kas ir cieši saistīta ar piedošanu.

Auglim ir jānobriest. Negatavs auglis var būt nepatīkams. Īpaši to var izjust ēdot negatavu hurmu, kad lūpas, mēle, mute saraujas čokurā. Lai nebūtu tā, ka mūsu ticības biedram ir jāsaraujas čokurā, jo mēs esam izrādījušies negatavi, ir vērts pārdomāt – cik liela ir mana pacietība, cik liela ir mana spēja piedot? Varam uz to paskatīties arī no otras puses – mana spēja piedot parāda manu pacietības mēru jeb, izsakoties Pāvila vārdiem, tā parāda Svētā Gara augļa briedumu manī. Tas ir briedums, kas atklājas tad, kad situācija nav ne laba, ne arī ērta vai patīkama. Piedzīvojot šādus

notikumus, ticība tiek pārbaudīta. Lai ticība neizrādītos nederīga un atmetama, tai ir jāietiek pārbaudītai.

Kristus Kalna svētrunā dod kādu rīcības plānu mūsu ticības dzīvei, kas īpaši izaicina spēju piedot. Jēzus nenoliedz, ka būs problēmas arī Viņa bērnu vidū, arī draudzes iekšienē. Viņš māca sakārtotas attiecības caur sakārtotām prioritātēm. Viņš saka, ka tajā brīdī, kad vēlamies tuvoties Dievam, bet mums nav sakārtotas attiecības ar līdzcilvēkiem, ir kāds rīcības plāns, kuram sekot: pirms tuvojies Dievam, sakārto attiecības šeit uz zemes un tad vari veidot attiecības ar Tēvu debesīs (Mateja 5:23-24). Vispirms horizontāli, tad vertikāli. Ja novelkam sev priekšā šīs divas iedomātās līnijas – horizontālo un vertikālo, tad iezīmējas krusts, simbols, kas pazīstams visā pasaulē. Krusts vistiešākajā veidā norāda uz piedošanu. Tas nepārtraukti atgādina, ka mums ir piedots.

Piedot nozīmē nolikt sevi otrajā vietā, līdzīgi kā Kristus ir nolīcis mūs pirmajā vietā.

Piedot nozīmē nolikt sevi otrajā vietā, līdzīgi kā Kristus ir nolīcis mūs pirmajā vietā. Tāda ir Dieva visaptverošā mīlestība, kas atklājas piedošanā. Uz to Kristus norāda arī Kalna svētrunas turpinājumā, mācot par lūgšanu un atgādinot, ka mūsu attiecības ar Tēvu ir cieši saistītas ar mūsu attiecībām ar līdzcilvēkiem, ar mūsu spēju piedot. Tādēļ Jēzus māca lūgt: “Piedod mums mūsu parādus, kā arī mēs piedodam saviem parādnikiem” (Mateja 6:12). Mēs saņemam tik daudz žēlastības, cik paši esam gatavi dot citiem. Savukārt, ja nedodam žēlastību citiem, esam izvēlējušies arī paši nesaņemt žēlastību, un tas nozīmē, ka, nepiedodot citiem, apzināti kaitējam paši sev.

Noveliste un politiskā aktiviste Anne Lamota (ASV), runājot par nepiedošanu, lieto šādu trāpīgu salīdzinājumu: “Nepiedošana ir kā pašam dzert žurku indi un tad gaidīt, ka nomirs žurka.” Patiesi, vai ne? Vai tas nav vēl viens iemesls ņemt vērā Pāvila teikto – “esiet pacietīgi un piedodiet cits citam” (Kolosiešiem 3:13). Nepiedošana tik bieži kaitē ne tikai draudzes kopienai, bet vēl vairāk mums katram pašam individuāli. Tā sasaista, indē un ved prom no Dieva tuvuma. Tā ved mūs prom no tās vietas, kur mēs iegūstam brīvību, dziedināšanu un atraisīšanu. Uz kurieni? Strupceļā.

Kad ir vislabākais laiks piedot? Šodien. Pirmkārt, tev ir dota tikai šodien. Otrkārt, šorīt mostoties, tu esi saņēmis piedošanu no paša Dieva. Lieldienas atgādina – Labā vēsts ir piedošanas vēsts!

Esiet pacietīgi un piedodiet cits citam, ja kādam ir pret kādu kas pārmetams, – kā Kungs jūs ir apžēlojis, tāpat dariet arī jūs.
Kolosiešiem 3:13

Raitis Šķerbergs

Liepājas Pāvila draudzes sludinātājs

Notikumi

Rīgas Mateja baznīcā 13. martā notika ekumēniskais dievkalpojums, aizlūgums par Ukrainu. Dievkalpojuma tiešraide bija skatāma ReTV. Dievkalpojumā piedalījās Latvijas Pareizticīgās baznīcas virspriesteris Jānis Dravants; Romas Katoļu baznīcas Rīgas arhibīskaps metropolīts Zbigņevs Stankevičs, Latvijas Evaņģēliski luteriskās baznīcas arhibīskaps Jānis Vanags un Latvijas Baptistu draudžu savienības bīskaps Kaspars Šterns. Dievkalpojumā kalpoja Rīgas Mateja draudzes koris un mūziķi.

Muzikālo vadītāju skolas rīkotā pavasara nodarbību cikla pirmā tikšanās notika 26. martā. Uz to bija aicināti draudžu muzikālie vadītāji, ansambļu, koru dziedātāji, pielūgsmes grupu dalībnieki un instrumentālisti. Programmā: darbs ar kori, ansambli, pielūgsmes grupu, vokāls, instrument spēle (ģitāra, bungas, klavieres), mūzikas pamati. Šajā laikā, kad viens neziņas posms ir pieklusis, bet cits pārņem pasauli, mūziķi aicināti izkopt savas muzikālās kalpošanas prasmes, lai ar savu kalpošanu spētu pienest Dievam godu, pasludinātu Evaņģēliju un būtu par svētību līdzilvēkiem.

Svētdienscholotāji 3. martā bija aicināti uz Zoom tikšanos, lai pārrunātu izaicinājumus un iespējamo rīcību, saziņā ar bērniem saskaroties ar kara tēmu. Par savu pieredzi darbā ar pirmsskolēniem dalījās pirmsskolas "Matejs" direktore Iveta Rudoviča. Savukārt spēļu terapeite Keitija Rota no Madonas draudzes pastāstīja par pieredzi darbā ar skolas vecuma bērniem. Dalībnieki iepazīs ar materiāliem, ar kuru palīdzību veidot sarunas par emocijām un palīdzēt bērniem izteikt savas sajūtas. Tikšanās dalībnieki vienojās lūgšanā, lūdzot pēc Dieva miera īpaši bērnu sirdīs un gudrības kalpošanā šajā laikā.

Janvāra nogalē Rojā notika BPI absolventu salidojums, viesnīcā "Rojas pērle" dalībniekus uzņēma BPI absolvents Nauris Graudiņš. Bijušajiem studentiem bija iespēja klausīties Igora Rautmaņa lekciju par pašreizējās realitātes definēšanu. Viņš vēlēja, "lai mūsu klātbūtne vienmēr norādītu uz Kristus klātbūtni". Vairāki absolventi sarunās iepriekš bija minējuši, ka pēdējie divi gadi ir bijuši izaicinoši un ir patērēts daudz spēka un enerģijas. Tikšanās deva iespēju caur praktiskiem uzdevumiem palūkoties uz esošo situāciju it kā no malas, izvērtēt to nedefinēt iespējas un mērķus nākotnei. Absolventi pavadīja arī laiku kopīgā atpūtā, sarunās, aktivitātēs brīvā dabā. Noslēguma dievkalpojumā LBDS bīskaps Kaspars Šterns uzrunāja absolventus, sacīdams: "Mums ir vajadzīgs kāds, kurš iedod pareizo diagnostiku par to, kas notiek mūsu dzīvēs. Jēzus to var izgaismot vislabāk." Vēlam atjaunotu spēku un Dieva dotu gudrību katram, kas kalpo!

Ticībā saredzēt iespējas

Bīskaps Kaspars Šterns kalpošanu uzsāka pirms četriem gadiem. Pirmais kalpošanas posms tuvojas noslēgumam. Sarunā ar bīskapu par aicinājuma izdzīvošanu ikdienā, draudzē un ģimenē, par to, kas sāp, un to, kas iepriecina.

Kad 2010. gadā tikāt ordinēts par mācītāju, teicāt, ka “izvēle paklausīt aicinājumam būs jāatkārto katru dienu”. Kāda bijusi ikdiens kā mācītājam un pēdējos četrus gadus kā bīskapam?

Es joprojām ar prieku un gandarījumu izdzīvoju šo aicinājumu katru dienu. Man nav sajūta, ka tā būtu milzīga nasta, no kuras nogurtu. Manī ir šis aicinājums, tas, iespējams, nav tik naivs kā 2010. gadā, āda ir uzauzdzēta, pieredze ir iegūta un saprotu, ka nav viss tik vienkārši, kā varbūt sākumā šķiet. Jā, katru dienu izdzīvoju šo aicinājumu, man nav šaubu par to. Pēdējos četros gados, esot bīskapa amatā, izaicinājums bijis tajā, ka esmu pildījis divas funkcijas – esmu bijis bīskaps un arī garīdznieks Misijas draudzē. Pandēmijas laikā iespējas būt citās draudzēs un vajadzība doties komandējumos bija mazāka, savukārt, nepieciešamība būt savā draudzē pieauga. Tas bija ļoti vērtīgi. Bija nepieciešams sadalīt uzmanību, saprast, cik daudz varu katrai atbildībai veltīt laiku, dažkārt tas radīja nelielu spriedzi. Kalpojot lokālā draudzē, iespējams, esmu varējis labāk saprast citas draudzes, viņu problēmas, jo visas draudzes jau cīnījās ar vieniem un tiem pašiem izaicinājumiem. Tajā pat laikā sapratu, ka jābūt ar to uzmanīgam, lai nesalīdzinātu visas draudzes ar savu lokālo draudzi. Ādažu draudze ir ļoti atvērta, darboties griboša, mums nav jārisina iekšējas intrigas vai jācinās par kādiem atšķirīgiem politiskiem uzskatiem. Man kā bīskapam svarīgi redzēt kopīgo bildi, tās dažādību.

Man kā bīskapam svarīgi redzēt kopīgo bildi, tās dažādību.

Pirms tikāt ievēlēts par bīskapu, bīskaps-emeritus Pēteris Sproģis teica, ka jums nav dota tā *lukšus* privilēģija nezināt realitāti, jo bijāt jau iepriekš bijis iesaistīts LBDS darbā. Vai tomēr bija kāds pārsteigums, ar kuru nebijāt rēķinājies?

Jā, dažādi varam uz to paskatīties. Man dažkārt šķiet, ka tieši tas, ka zināju realitāti, bija mans *lukšus*. Tā bija laba starta pozīcija. Tas, ka pazinu LBDS darbiniekus, cilvēkus, kas iesaistīti vadībā, manuprāt, bija liela priekšrocība. Tādēļ lieli pārsteigumi nebija. Šķīta, ka kāds posms ir noslēdzies un bija vajadzīga “otrā elpa”, svaigums. Ne reformas, bet atjaunots skatījums. Mūsu mērķi ir

lieli, darbs ir nogurdinošs, tāpēc atjaunots skatījums ir tik ļoti nozīmīgs. Lielāko pārsteigumu radīja apstākļi, kuros nonācām. Tie nebija mūsu pašu radīti, bet gan ārējo izaicinājumu ietekmēti. Pandēmija, karš – pat iedomāties nevarējām, ka kaut kas tāds būs. Nenoliedzami, tas līcis pārfokusēties, pārorganizēties, kādas lietas pat nolikt malā.

Pandēmija, karš – pat iedomāties nevarējām, ka kaut kas tāds būs. Nenoliedzami, tas līcis pārfokusēties, pārorganizēties, kādas lietas pat nolikt malā.

Uzsākot kalpošanu bīskapa amatā, vēlējāties turpināt to, kas bija darīts līdz tam – stiprināt draudzes, vadītājus, dibināt jaunas draudzes. Pēdējie gadi, kā jau teicāt, nesuši vairākas lielas un neplānotas pārmaiņas – sākumā Covid krīze, tagad karš Ukrainā, arī izmaiņas likumdošanā, kas ar likuma spēku vēlas nostāties pretī Dieva radītajai kārtībai cilvēku attiecībās un ģimenes veidošanā. Cik, jūsaprāt, labi esam spējuši uz tām reaģēt?

Man šķiet, ka kopīgais vērtējums varētu būt “labi”. Draudzes mobilizējās, rīkojās. Nebija tā, ka draudzes ierautos pesimismā vai izmisumā, noietu malā. Pandēmijas laiks palīdzēja draudzēm meklēt jaunas iespējas. Bailes redz izaicinājumus, ticība redz iespējas – ar šādu pieeju uzrunājām draudzes pandēmijas laikā. Jā, pandēmijas laiks kļuva nogurdinošs, parādījās dažādi viedokļi, uzskati – kas ir šī krīze, kā to būtu jārisina? Kopumā draudzes labi reaģēja, radušās pat jaunas kalpošanas iespējas. Pirmkārt, dievkalpojumu tiešraides, ko vairākas draudzes attīstījušas patiešām augstā līmenī. Otrkārt, mazās grupas. Mēs redzējām, ka cilvēki distancējās, tādēļ Savienība nāca ar aicinājumu, ka draudzes var attīstīt mazās grupas. Piedāvājām “40 dienas ar mērķi”, kursu “Tu vāk”. Saņēmām labas atsauksmes, draudzes novērtēja. Vēl priecē, ka vairākas draudzes atsākušas jauniešu kalpošanu. Nozīmīga šajā

Foto Mareks Šteins

laikā bijusi arī ekumēniskā sadarbība, esmu labāk iepazinies ar citu baznīcu vadītājiem, un mūsu sadarbība bijusi ļoti aktīva.

Bailes redz izaicinājumus, ticība redz iespējas.

Priecē tas, ka neesam iestrēguši iekšējās politiskās cīņās. Jā, ir bijušas diskusijas un domstarpības, bet esam mudinājuši nefokusēties uz to, kas mūs šķir, bet gan uz to, ko varam kopā darīt. Īpaši nozīmīgi par to rūpēties arī tagad, kad dzīvojam Ukrainas kara ēnā.

Paralēli pēdējos gados īpaši aktualizējies jautājums par viendzimuma attiecībām. Mēs kā baznīca nevaram klusēt, mums ir jāieņem kāda nostāja. Diemžēl baznīcas ietekme kļūst arvien mazāka. Neieklausās pat tādās garīgās autoritātēs kā arhibīskaps Jānis Vanags un metropolīts Zbigņevs Stankēvičs. Protams, satrauc šī virzība, kas pēc būtības ved uz to, ka viendzimuma pāru attiecības tiek legalizētas un pielīdzinātas laulībai. Mēs kā kristieši nevaram to atbalstīt, un baznīca iestājas pret to. Bet vēl lielāku uztraukumu rada tas, ka šī tēma kļūst arvien aktuālāka arī draudzēs, jauniešu vidū. Ģimenes draudzēs ar to saskaras – meitene pasaka, ka viņa ir puisis, jaunietis atklāj, ka viņam ir attiecības ar citu puisi. Un tas liek jautāt – kāpēc un kā to risināt? Man nav atbildes, bet tas ļoti dziļi mani aizskāris. Tā ir paaudze, kuras vidū uzaug mani bērni. Kādi viņi būs? Tas liek jautāt – kā varam kalpot šim ģimenēm, ko varam darīt, lai šī ideoloģija neinficē draudzēs? Kā pasargāt mūsu sabiedrību un cīnīties valstiskā līmenī un ko darīt draudzēs preventīvi, kā mācekļot jauniešus un ģimenes, kā nevis nosodīt, bet rādīt izeju? Kā nostiprināt sievišķīgo identitāti sievietēs un vīrišķīgo identitāti vīriešos? Šie ir jautājumi, kuriem pieskaramies arī DRAFTS nometnēs. Ir iecere organizēt nometni

arī meitenēm, un šogad būs pirmā nometne vīriem, jo viņi ir atbildīgi par vērtību tālāku nodošanu saviem bērniem. Vēlos aicināt piedalīties parakstu vākšanā un apliecināt savu nostāju, parakstoties par ģimenes jēdziena nostiprināšanu Satversmē. Varbūt kādiem šķiet, ka tas pašlaik nav tas būtiskākais, bet šiem parakstiem var būt liela nozīme, domājot par to, kādā pasaulē dzīvosim – vai varēsim joprojām brīvi paust savu nostāju, vai baznīcas savā kalpošanā varēs brīvi un atklāti izvēlēties sekot Bībeles principiem.

Tagad, kara situācijā, redzam, cik evaņģēlijam ir liela nozīme. Cik dzīve ir trausla, cik daudzas lietas ir maznozīmīgas, salīdzinot ar dzīvību.

Jūs pazīst kā cilvēku, kuram ir svētā neapmierinātība par to, kas nav tā, kā varētu būt Savienības darbā un draudzēs. Kas bija šī neapmierinātība pirms četriem gadiem un vai tā ir mainījusies? Kādas sajūtas pārņem, apzinoties šodienas realitāti draudzēs un Savienības darbā?

Kad sāku kalpošanu kā bīskaps, šo darbu vairāk uztvēru kā stafetes pārņemšanu. Lai gan biju pirms tam jau iesaistīts Savienības darbā, man vajadzēja no jauna nodefinēt savu svēto neapmierinātību. Saprotu, ka man tie ir jaunieši. Redzot viņu identitātes meklējumus, attiecības, atkarības, mērķtiecības trūkumu, attieksmi pret citām paaudzēm, man sāp. Tajā pat laikā vēlos, lai viņi nepazūd no draudzēm. Un vairākkārt jau esmu redzējis, ka draudzēs, kur jaunieši tiek iesaistīti, kur viņiem tiek dota iespēja, tur ir milzīgs potenciāls. To arī redzu DRAFTĀ – kad puisiem tiek iedots mērķis, uzdevums un motivācija, viņi var kalnus gāzt!

Foto no personīgā arhīva

Biskaps Kaspars Šterns ar ģimeni 2021. gada Ziemassvētkos.

Tagad, kara situācijā, redzam, cik evaņģēlijam ir liela nozīme. Cik dzīve ir trausla, cik daudzas lietas ir maznozīmīgas, salīdzinot ar dzīvību. Šādās situācijās cilvēki jautā – vai šī dzīve patiešām ir viss? Šis ir laiks, kad sludināt evaņģēliju, dot cerību par mūžību. Šī pasaule vienmēr būs nemierīga un trausla. Ja tavu drošību nosaka tikai tas, kas tev pieder, tad izmisums būs liels. Protams, šis ir laiks, kad īpaši varam kalpot Ukrainas bēgļiem, dziedot – un tas ir tik daudz, ko mūsu draudzes dara, bet šis ir arī laiks, kad darīt kaut ko, lai pamodinātu cilvēkus, likt viņiem aizdomāties, ka šī dzīve nav viss, ka Dievs devis iespēju tikt izglābtiem mūžībai.

Šī pasaule vienmēr būs nemierīga un trausla. Ja tavu drošību nosaka tikai tas, kas tev pieder, tad izmisums būs liels.

Kad sākās karš, mēs ar sievu kādu vakaru sapratām, ka jāaprunājas ar vecāko dēlu – kā ir ar tevi, vai esi atdevis savu dzīvi Jēzum? Šādā laikā saproti, ka šis ir vissvarīgākais jautājums. Sekmes, sasniegumi treniņos – tas viss kļūst maznozīmīgi. Mums bija nopietna saruna, un tās laikā viņš izdarīja izvēli. Mēs neko neuzspiedām, tik likām saprast, ka šis jautājums ir ļoti svarīgs. Manuprāt, būtu jābūt daudzām šādām sarunām. Visos laikos, bet jo īpaši šajā laikā.

Redzam arī to, ka draudzēs ir aktīvi cilvēki, bet ir arī tādi, kas šajā laikā pagājuši malā, varbūt pat zaudējuši ticību. Svētajai neapmierinātībai ir jābūt. Kā teica Bils Haibls, ja tev tās nav, tad ej, satiecies ar cilvēkiem, aprunājies, sadzirdi, kas viņos notiek. Dzirdēsi par bailēm, satraukumu, izmisumu, zaudētām cerībām, par vēlmi dzīvot kam vairāk nekā tikai šodienai. Mums jānudina cilvēkus draudzē iet pie cilvēkiem, veidot attiecības, runāt, iepazīties, iziet ārā no sava “burbuliša” un ieraudzīt, ka ap mums ir daudz salauztu cilvēku. Kā par to runājām arī kursā “Tuvāk” – katru dienu piecelties ar domu “Dievs, kā es varu šodien kādam cilvēkam būt par svētību? Dievs, pieved man kādu cilvēku, ar kuru man šodien varētu būt jēgpilna saruna.”

Pandēmijas laiks lika norobežoties, pašreizējā krīze spiež iziet no savām alām, atvērt savas durvis, palīdzēt lokāli vai pat doties uz Ukrainas robežām. Darīt to individuāli un arī visiem

kopā. Pašlaik runājam par iespēju veidot Ukrainu kopienas centru Rīgas Pestīšanas Tempļa draudzē – sniegt psiholoģisko palīdzību bērniem, kas piedzīvojuši kara šausmas, izdalīt pārtiku, rīkot pasākumus un dievkalpojumus ukraiņu valodā. Tas nebūs vienas draudzes projekts, tajā aicināsim iesaistīties visas Rīgas draudzes, lai kopā būtu par svētību. Un, svētījot citus, mēs paši tiksīm svētīti.

Esat piekritis LBDS Padomes un nominācijas komisijas aicinājumam kandidēt atkārtoti uz ievēšanu par bīskapu turpmākajiem četriem gadiem. Kas, jūsuprāt, ir mūsu draudžu uzdevums nākamajiem gadiem? Kur saredzat izaicinājumus, kas varētu būt apdraudējumi un iespējas?

Kāda būs politiskā un ekonomiskā situācija, tas pašlaik ir ļoti neskaidri. Tas noteikti ietekmēs arī mūsu darbu, un pašlaik veidot ilgtermiņa plānus ir apgrūtināši. Bet noteikti vēlos redzēt, ka attīstās darbs ar jauniešiem. Un tas nav vienkārši par jauniešu vakaru organizēšanu draudzēs, tas ir par to, ka katrs vadītājs iegulda kādā jauniešā, dod iespēju kalpot, ka jaunieši kļūst par Kristus mācekļiem, pieaug Viņā.

Dievs, kā es varu šodien kādam cilvēkam būt par svētību?

Protams, jāturpina stiprināt esošās draudzes, vadītājus un jāturpina arī darbs pie jaunu draudžu dibināšanas. Lai draudzes nevis vienkārši eksistē, bet ir augošas un pavairoties spējīgas, kas aizsniedz cilvēkus ar evaņģēliju. Arī pandēmijas laikā veidojušās jaunas draudžu dibināšanas komandas – Ikšķilē, Daugavpilī, Tallos, Brankās, no jauna atsākusies aktīva darbība Rojā. Ļoti ceru, ka būs vēl jaunas vietas

Šogad LBDS lozunga pants ir Jozua teiktie vārdi: “Es un mans nams – mēs kalposim tam Kungam!” Kas šajā laikā notiek jūsu namā?

Mūsu namā parādījies pusaudzis. Man jāpārslēdz attiecības, tās mainās, nav vairs mazs zēns, bet jauns vīrietis ar savu pašapziņu. Pandēmijas laikā bijis jāpārcēls pielāgoties, veidot dienas ritmu. Šis laiks arī nācis par labu tam, ka esmu varējis daudz vairāk laiku būt mājās, kopā ar ģimeni. Ar dēliem esmu varējis daudz ko aktīvi darīt – spēlēt hokeju, basketbolu, braukt uz mežu, spēlēt galda spēles, veidot attiecības. Vakaru sarunas bijušas ļoti vērtīgas, esam varējuši domāt par to, ka varam būt pateicīgi par to, kas mums ir, kaut vai par pusdienām, vakariņām. Aizvadītajā gadā mūsu nams kļuvis lielāks, mūsu ģimenē ienāca ceturtais dēls. Katru dienu patiešām izbaudām laiku kopā, mūsu attiecības.

Bībele aicina, ka aizmūdzam par saviem vadītājiem. Ko jūs vēlētos, ka draudzes un individuāli lūdzēji aizlūgtu par jums?

Lūdziet par manu ģimeni, lai ir balanss starp kalpošanu un laiku, ko varu veltīt ģimenei. Kad bērns ir mazs, lielākas rūpes ir mammai. Mana sieva Ilze ar to ir lieliski tikusi galā, arī es vienmēr esmu iesaistījies, bet, dēliem augot lielākiem, redzu, ka mana loma kļūst arvien nozīmīgāka. Lūdziet, lai dzīves skrējienā mans laiks ar ģimeni ir pietiekošs un arī kvalitatīvs.

Lūdziet, lai Dievs dod spēku, lai nepagurstu. Lai Dievs dod skaidru vīziju, uz ko iet, un lai, skatoties uz priekšu, acis mirdz un saredzu Dieva dotās iespējas.

Sagatavoja

“Baptistu Vēstnesis” redkolēģija

Dieva vadīta draudze

Mācēklības kultūru draudzē raksturo veselīgs balanss starp organisku un organizētu pieeju. No vienas puses draudzes locekļiem ir vajadzīga vide, kurā viņi darbojas savās Svētā Gara dāvanās un dabiskajos talantos saskaņā ar Dieva gribu. Bet tajā pat laikā draudzi vada ar garīgām vadīšanas dāvanām apveltīti vadītāji, kuri šādu vidi veido, apjaušot, ka Dievs var dot norādījumus arī caur draudzes locekļiem.

Baptistu mācītājs Henrijs Blekabijs saka: “Kad Dievs grib atklāt Savu gribu draudzei, Viņš runā ar vienu vai vairākiem indivīdiem. Bieži sava aicinājuma un uzdevuma dēļ tas ir mācītājs, lai gan tas var būt arī kāds cits miesas loceklis. Mācītāja pienākums ir pavēstīt draudzei, kā viņš ir sapratis Dieva teikto. Arī citi locekļi var pastāstīt, ko Dievs ir teicis viņiem. Visa miesa skatās uz Kristu – draudzes Galvu – lai saņemtu vadību.”

Dievs draudzē nerunā tikai uz vienu draudzes locekli. Kādos veidos Dievs var runāt uz indivīdiem? Caur Bībeli, sludināto (arī izdziedāto) Vārdu, lūgšanā saņemtam domām, atziņām vai atklāsmēm, apstākļiem, citiem Dieva bērniem u.c. Ir labi draudzes aktīvajiem locekļiem, kuri ir Kristū nobrieduši, ik pa laikam dalīties ar saņemtajiem pamudinājumiem un domām, lai saskaņotu to ar citiem. Draudzes vadītājiem ir atbildība izšķirt, vai šīs domas ir dievišķas vai cilvēciskas izcelsmes.

Lai palīdzētu draudzes vadībai saprast, kādā virzienā Dievs vēlas vadīt draudzi, būtu noderīgi sekojoši jautājumi:

- Kādā sezonā (atpūtas/darbošanās/stagnācijas) draudze atrodas?
- Kas šobrīd draudzē ir visaktuālākais?
- Kādas tēmas vai Rakstu vietas Dievs pēdējā laikā ir vairākkārtīgi aktualizējis?
- Kādā pilsētas kontekstā atrodas draudze un kādas ir pilsētas vajadzības?
- Ar kādām dāvanām vai resursiem ir apveltīti draudzes locekļi?
- Kāda veidā cilvēkus Dievs sūta uz draudzi vai komandu?

Šādas regulāras tikšanās, kurās draudzes vadība kopā ar draudzes locekļiem meklē Dieva vadību, palīdz draudzē atjaunot apziņu, ka Dievs ir draudzes vidū un satvertie uzdevumi un virzieni draudzē būs Dieva iniciēti un svētīti.

Dainis Pandars

Kalpošanas stratēģiskās attīstības centrs SĀC

Bībelē varam lasīt par draudzes funkcionēšanu kā vienotam ķermenim, kur katrai tās daļai vai loceklim ir sava funkcija. Savukārt, Kristus ir Galva, kas vada Savu Miesu jeb draudzi. Taču kā praktiski notiek vadīšana? Cik daudz ir jādara cilvēkiem, piemēram, padomei un mācītājam, un cik daudz ir jādara pašam Dievam? Vai Dievs grib vadīt draudzi arī caur draudzes locekļiem, kas nav vadošā atbildībā?

Šie nav vienkārši jautājumi. Taču mums ir nepieciešams atrast “zelta” vidusceļu starp divām galējībām. Viena būtu, ka draudzē nav nekāda vadības struktūra vai vadības komanda, bet draudzi vada “tikai” Svētais Gars un ikviens, kas sajūt pamudinājumu, dara to, ko “gars saka”. Otra galējība būtu, kad ir konkrēta cilvēku grupa (vai pat tikai viens izredzētais “apustulis, pravietis un skolotājs”), kurai vienīgajai ir “pareizās” atbildes un kura vienīgā zina pareizo virzienu, tāpēc draudzei nekas cits neatliek, kā tikai paklausīt, jo citādi tas var tikt formulēts kā “nepaklausība Dieva gribai”.

Mēs abas šīs pieejas varētu apzīmēt kā atšķirību starp organisku un organizētu kristietību. Pirmais modelis būtu raksturīgāks organiskās kristietības ekstrēmam, kur katrs draudzes loceklis tiek iedvesmots darīt tikai to, uz ko aicina Dieva Gars un nevis cilvēks. Taču pieredze rāda, ka šāda pieeja ilgtermiņā rada neskaidrību par atbildībām draudzē, atnes subjektīvas un maldīgas atklāsmes, kā arī izraisa haotismu organizācijā. Savukārt, otrs ekstrēms būtu organizēta kristietība, kurā draudzes vadībā esošā komanda saprastajā virzienā cenšas “virzīt” pārējos draudzes locekļus, organizējot viņiem dievkalpojumus, sapulces, Bībeles studijas, radot draudzē patērētāju kultūru, kurā 90% darba paveic 10% draudzes locekļu. Sekas tam ir garīgās izaugsmes trūkums draudzē, pasivitāte un kalpotāju izdegšana.

Daudzu cilvēku dzīves iedalās divās daļās: dzīve pirms Ukrainas kara un dzīve tagad. Karš Ukrainā skar mūs katru, un tas liek mūsu sirdīm atsaukties, rokām un kājām rosīties, lai kaut mazliet tuvinātu kara beigas, lai kaut mazliet atvieglotu bēgļu gaitas Ukrainas tautai. Latvijas sabiedrība līdz šim ir bijusi ļoti atsaucīga un atbalstoša - un būtiska loma tajā ir arī mūsu draudžu un daudzu cilvēku brīvprātīgajiem centieniem.

Pats sākums

“Krievijas uzbrukuma Ukrainai pirmajā dienā LBDS bīskaps Kaspars Šterns lūdza mani pieslēgties Eiropas Baptistu federācijas rīkotajai Zoom sapulcei, kurā nacionālo draudžu savienību pārstāvji tikās ar Ukrainas baptistu vadītājiem, lai pārrunātu, kā vislabāk palīdzēt Ukrainai,” stāsta Pēteris Eisāns, kuru pazīstam kā Madonas baptistu draudzes mācītāju, LBDS Ārmisijas vadītāju un biedrības “Baltijas Globālā iniciatīva” vadītāju. “Nākamajā dienā notika LBDS Padomes sēde, un Padome uzticēja man veidot koordinācijas grupu Ukrainas atbalsta pasākumiem.”

Balstoties uz Tuvo Austrumu kristiešu pieredzi, kalpojot bēgļiem, savu darbu konceptuāli strukturējām kā tiltu ar diviem balstiem. Pirmais balsts ir koordinācijas centrs Helmas pilsētā Polijā, kas ir apmēram 25 km no Ukrainas - Polijas robežas. Helmas baptistu draudzes dievnāmā ir vietas 220 ukraiņu bēgļiem. Šī draudze piekrita, ka pie viņiem bāzējas mūsu koordinators – vispirms Tomass Šulcs un viņa palīgs Dāvids Silis, tad Gatis Brekiks. Viņu uzdevums bija apzināt situāciju, saprast, kā veidot cilvēku transportēšanu uz Latviju un kravu transportēšanu uz Poliju, izveidot sadarbību ar citiem palīdzības sniedzējiem no Polijas un Latvijas. “Mēs esam saņēmuši daudz uzslavu gan no poļu partneriem, gan no citām Latvijas biedrībām un palīdzības sniedzējiem par to, ka mūsu koordinācijas centra darbs pierobežā ir neaizvietojams atspazs arī viņiem,” saka Pēteris Eisāns.

Otrs balsts jau no pirmajām dienām ir koordinācijas komanda Rīgā. Komandas sastāvā ir Tabita Ašneva, Līva Eglīte, Līva Fokrote, Zane Meške, Nora Rautmane, kā arī Latvijas ev. lut. baznīcas Diakonijas centra vadītāja Sigita Dišlere. Komanda rūpējas par bēgļu transportēšanu uz Latviju, dzīvesvietu atrašanu bēgļiem, ziedotās pārtikas un citu preču iesaiņošanu un transportēšanu, komunikāciju sociālajos tīklos, sadarbību ar draudzēm un NVO ziedojumu vākšanā un palīdzības sniegšanā. Šīs komandas darbs nebūtu iespējams bez milzīgās atsaucības no mūsu draudzēm un draudžu cilvēkiem, kuri ziedo nepieciešamās preces un pārtiku, dodas pēc bēgļiem uz Poliju, uzņem viņus savās mājās un dod mājvietu savos un draudžu īpašumos.

Pēteris Eisāns atzīst: “Kara pirmajā mēnesī ne tikai mūsu komanda, bet arī draudzes un visa tauta bija vienota un ar maksimālu atdevi iesaistījās šajā vēsturiskajā darbā, kas ir neatkārtojams tā nozīmīgumā un apjomā. Pirmais mēnesis bija krīzes jeb “izdzīvošanas” režīmā. Paralēli tam ir strādāts pie stratēģiskā plāna turpmākajiem 12 mēnešiem, kas palīdzēs organizēt darbu saskaņā ar prioritātēm. Paldies bīskapam Kasparam Šternam, Līvai Fokrotei un Igoram Rautmanim par iesaistīšanos šī plāna veidošanā.”

Dzīve uz robežas

Atgriežoties Latvijā pēc divām intensīvām nedēļām pie Ukrainas - Polijas robežas, Tomass Šulcs, kurš ikdienā ir Baltijas Pastorālā institūta apmācību vadītājs, atzīst, ka pieredzētais ir viņu spēcīgi tuvinājis Dievam un reizē “gandrīz visu laiku kaklā bija kamols”. Tomass turpina: “Divās nedēļās es piedzīvoju tik daudz brīnumu, cik nebiju piedzīvojis visā savā ticības dzīvē kopumā.” Viens no šādiem brīnumiem ir saistīts ar Davidu no Donbasa reģiona. Viņš jau pirms pusgada bija zaudējis kāju darba negadījumā. Tomass viņu satika, kad Davids bija ceļā uz Cēsīm, kur misionāre Keitija Lezervuda no ASV palīdz cilvēkiem atgūt zaudētās kājas vai rokas, veidojot atbilstošas protēzes. “Davidu nelaida pāri robežai, jo viņam ir 20 gadu – tāpat viņš nav tiesīgs pamest Ukrainu, kaut arī viņam ir tikai viena kāja,” stāsta Tomass Šulcs. “Tas bija Dieva brīnums, ka viņš ļoti ātri saņēma vajadzīgo izziņu no kara komisariāta. Tur es viņu sagaidīju uz Ukrainas - Polijas robežas, un tagad viņš jau ir Latvijā, ir ticis pie jaunas kājas un trenējas staigāt.”

Laiks Helmā un pierobežā, kā atzīst Tomass, bija ļoti aizņemts un bieži vien naktī tika gulētas vien pāris stundas. Telefons gandrīz nemitīgi vibrēja no saņemtajiem zvaniem un izziņām no ukraiņiem, kas interesējās par tuvāko iespēju doties uz Latviju vai saņemt pārtiku un preces vešanai uz Ukrainu. Laika sarunām, īpaši dziļām sarunām par ticību neesot bijis daudz. Tomēr atpakaļceļā uz Latviju Tomass brauca mašīnā ar kādu vecmāmiņu un viņas trim mazmeitām. Viņi sākuši runāt par ticību un Dievu. Vecmāmiņa dedzīgi apgalvoja, ka tās ir muļķības un Dieva nav. Tomass stāsta: “Tad es teicu viņai: “Ja jau nav kāds labā un jaunā standarts ārpus mums, tad jau varbūt viss, kas notiek Ukrainā pašlaik, nav nemaz tik slikti? Varbūt tas ir tikai kāda cilvēka viedoklis, kas nesakrīt ar tavējo?” Manuprāt, tas viņai lika aizdomāties. Mūsu sarunu dzirdēja arī viņas piecpadsmitgadīgā mazmeita, kas iepriekš bija teikusi, ka ir pārliecināta ateiste un netic nekam. Šķiroties mudināju vecmāmiņu meklēt Dievu tikpat dedzīgi, kā viņa pauda savus uzskatus. Viņa teica, ka centīsies to darīt.”

Arī Rumānijā

Paralēli aktīvai kalpošanai maršrutā Latvija - Polija - Latvija, Latvijas pārstāvji devās arī uz Rumāniju, lai palīdzētu sešu Bukarestes draudžu apvienībai tās rūpēs par bēgļiem. Bukarestes Svētās Trīsvienības draudzes telpas ir pārtapušas par bēgļu tranzīta centru, kurā 60-80 cilvēki uzturas dažas naktis, lai atpūstos un sagatavotos turpmākam ceļam. Draudzei piederošā nometne "Loteia" ir kļuvusi par ilgtermiņa uzturēšanās vietu apmēram 100 cilvēkiem. Rumāņu kristieši aicina palīgus no citām valstīm, kas saprot krievu vai angļu valodu, lai palīdzētu bēgļiem nokārtot dokumentus un citas formalitātes, kas nepieciešamas, lai turpinātu ceļu uz citām Eiropas un pasaules valstīm. Brīvprātīgie arī piedalās dažādos praktiskos darbos, lūgšanu brīžos un dievkalpojumos. Līdz šim Rumānijā ir kalpojušas trīs grupas no Latvijas, kopā 10 cilvēku no dažādām konfesijām. Svētās Trīsvienības draudzes mācītājs Nelutu Lubass ir ļoti pateicīgs Latvijas kristiešiem par atsaucību un izcilo kalpošanu.

Kā lai es palīdzu Ukrainas bēgļiem?

Tiek lēsts, ka Latvijā jau ir ieradusies vairāk nekā 10 000 bēgļu no Ukrainas. Dievs mums ir uzticējies rūpēs par viņiem. Dievs mums arī Kristū ir devis daudzas un dažādas dāvanas, prasmes un talantus, ar kuriem varam kalpot cits citam. Lūk, daži ieteikumi, kā mēs varam palīdzēt bēgļiem justies pieņemtiem un milētiem:

- Aiciniet reizi nedēļā uz kopīgu aktivitāti ar jums, jūsu ģimeni vai draudzi – pastaigu, ekskursiju, tematisku vakaru, galda spēļu vakaru, lūgšanām, utt.
- Sagatavojiet un piegādājiet vienu siltu maltīti nedēļā.
- Pieskatiet bērnus, ļaujot citiem ģimenes locekļiem izmantot laiku darba meklēšanai vai atelpai.
- Palīdziet skolas vecuma bērniem ar mācībām vai veidojiet interešu pulciņu, balstoties uz savām prasmēm un hobijiem.
- Kļūstiet par atbalsta personu, kas palīdz risināt jautājumus ar pašvaldību un sociālajiem dienestiem. Noskaidrojiet, kāda palīdzība ir pieejama jūsu apkārtnē un draudzē.
- Kļūstiet par draugu vai draudzeni, ar kuru parunāt grūtā brīdī vai jebkurā laikā.
- Izvērtējiet vajadzību un iespējas rīkot īpašu vai regulāru garīga rakstura pasākumu vai dievkalpojumu ukraiņiem un ar ukraiņu piedalīšanos.
- Sekojiet līdzi savas apkārtnes, draudzes un LBDS informācijai par nepieciešamo turpmāko atbalstu.
- Lūdziet Dievu par bēgļiem jūsu draudzē un apkārtnē – un dariet to regulāri un konkrēti.

Ko tālāk?

Militāro konfliktu vēsture liecina, ka bēgļiem svarīgas ir ne tikai tādas pamatvajadzības kā ēdiens un pajumte, bet arī garīgais un emocionālais atbalsts. Pašlaik tiek apsvērti un plānoti iespēja veidot ukraiņu kopienas centru Rīgā, Pestīšanas Tempļa draudzes telpās. Dievnams atrodas 5 minūšu gājienā no Rīgas Ukraiņu vidusskolas Visvalža ielā, 10 minūšu gājienā no Centrālās dzelzceļa stacijas un blakām vairāku autobusu maršrutu galapunktam. Šeit varētu notikti pasākumi bērniem, kas ietvertu arī kopīgu siltu maltīti, vienlaicīgi pulcinot vecākus, īpaši māmiņas, uz atbalsta un interešu aktivitātēm. Tā būtu vieta arī sarunām un aizlūgšanām, iesaistot ukraiņu mācītāju. Notiek sarunas par traumas konsul-

tāciju kabineta izveidošanu. Tiek plānota arī pārtikas un pirmās nepieciešamības lietu noliktavas izvietošana šajā centrā, lai materiālā, garīgā un psiholoģiskā palīdzība būtu vienots un integrēts kalpošanas kopums.

Lai ieceres pārtaptu reālā svētībā Ukrainas bēgļiem Latvijā, būs nepieciešama arī latviešu draudžu un īpaši to jauniešu palīdzība. Kā skaidro paši ukraiņi, viņiem psiholoģiski ir ļoti vajadzīga valsts pamatnācijas cilvēku iesaistīšanās atbalsta pasākumos. Varbūt mūsu ārmisijas laukam pašlaik ir jābūt tepat, Latvijā.

Brīvprātīgo komandas vārdā sagatavoja

Līva Fokrote

Pie Dieva saklātā galda

Saruna ar BPI 1. kursa studentu Edmundu Stoleru un Diānu Stoleri

Edmunds Stolars, BPI 1. kursa students;
sieva Diāna Stolare, BPI brīvklaušitāja

Vecums: 50

Ģimene: precējušies; ir 4 bērni

Profesija: Edmunds – galdnieks; Diāna – sporta skolotāja, basketbola trenere, mājsaimniece

Kalpošana: kalpošana mājās un atbalsts tiem, kuriem nepieciešama palīdzība

Svēto Rakstu vieta, kas uzrunā – “Jo mēs dzīvojam ticībā, ne skatīšanā.” (2. Korintiešiem 5:7)

Persona Bībelē, kam jūtos līdzīgs (-a):

Edmunds: Pāvils, viņš sākotnēji bija Dieva pretinieks, taču Dieva darbs Viņā piepildījās.

Diāna: Vēlos būt kā Marija – pie Jēzus kājām. Uzrunā arī Marijas, Jēzus mātes, sacītie vārdi: “Lūk, es esmu Kunga kalpone, lai man notiek pēc Tava vārda.” Viņas gatavība paklausīt savam vīram, pat ja tas nozīmētu sapņi saņemtu norādījumu bēgt uz Ēģipti.

Kas jūs mudināja studēt BPI?

Edmunds: Par BPI man pastāstīja sieviņa. Jau pirms apmēram desmit gadiem viņa mani mudināja tur iestāties. Pagājušajā vasarā sapratu, ka patiešām to vēlos un tieši tagad ir *īstais* laiks. Piezvanīju Pastorālās kalpošanas programmas vadītājam Tomasam Šulcam. Biju uztraucies, taču viņš bija laipns, draudzīgs, visu izskaidroja. Es biju gaidīts, un tas man bija svarīgi.

Diāna: Iepriekš biju studējusi Starptautiskajā Bībeles institūtā. Tā kā patika mācīties par Dievu, gribēju zināt vairāk. Šajā laikā Dievs deva mums brīnišķīgu ģimeni, piedzima vairāki bērni, diemžēl divi bērniņi nomira. Nebija laika mācībām, taču vēlāk Dievs deva vēl citas iespējas. Vecākās meitas draugs meklēja atbildes uz jautājumiem par Dievu, nemācēju uz visiem viņa jautājumiem atbildēt, tādēļ šķita, pienācis laiks mācīties. Vēlāk Dievam sacīju: “Man Tevi nav jāaizstāv. Tu pats par Sevi runāsi un Sevi aizstāvēsi.” Kad bērni jau bija paaugušies, radās iespēja darīt arī kaut ko ārpus ģimenes. Aizgājām uz Rīgas Vīlandes baptistu baznīcu, pirms tam bijām apmeklējuši luterāņu dievnamu. Tas ir Dieva pārsteigums, Viņa darbs, ka esam šeit. Mācības BPI domātas vīriem, taču priecājos par iespēju kopā ar Edmundu apmeklēt nodarbības un mācīties kopā.

Kas līdz šim mācībās ir bijis visizaicinošākais?

Edmunds: Man mēdz būt grūti piekerties mājas darbiem, uzsākt veikt nepieciešamos uzdevumus. Lielākā cīņa ir ar sevi. Pirms studijām nāk prātā domas, kā varētu tās dienas veltīt, piemēram, mājas remontam. Taču, aizejot uz BPI, nekad to neesmu nenožēlojis, jutos

piepildīts. BPI man devis saprašanu, apziņu, ka vajag mācīties! Ka tas ir forši!

Diāna: Esam sapratuši, ka ir jāizmanto laiks. Šis ir “svinības”, uz kurām Dievs mūs aicinājis, nav prātīgi aizbīdināties ar kaut ko citu, bet gan sagatavoties un ierasties uz tām, un “saklāto galdu” nepalaist garām!

Kā mācības ietekmē jūsu ikdienas dzīvi un kalpošanu?

Edmunds: Redzu, ka cilvēki, kuri mūs vada un pasniedz lekcijas, ir izglītoti, reizē arī pazemīgi un draudzīgi, vēlas dalīties ar to, ko atklājuši. Tas ir liels ieguvums. Katra satikšanās ieliksma, piedzīvojam vienotību. Šīs dienas ir garīgs un intelektuāls stiprinājums. Esmu nevis zaudētājs, bet ieguvējs.

Diāna: Esmu laimīga, ka pasniedzēji mīl Jēzu. Svarīgi, ka neuzspiež savu pārliecību, bet liek domāt. Jūtu, ka šajā procesā klātesošs ir Svētais Gars, kas caur brāļiem un māsām vada dziļākā kopībā ar Dievu. BPI pasniedzēji ir ļoti erudīti, gudri, katrs ar savu pieredzi. Viņu padomi un pazemība netieši, bet ļoti konkrēti caur Svētajiem Rakstiem un Svētā Gara darbu norāda mums uz mūsu grēkiem un kļūdām. Veltot laiku Bībeles studēšanai un esot ar Tēvu un brāļiem, māsām sadraudzībā, varam apzināties, cik esam nepilnīgi, bet tajā pašā laikā svētīti un Dieva mīlēti. Cik vērtīgi ir mācīties un saprast, cik daudz mēs vēl nezinām!

Edmunds: Mēs esam sapratuši, ka sadraudzība brāļu, mūsu starpā ir ļoti nepieciešama, Dieva Vārda lasīšana, pētīšana, pārrunāšana, kopīga lūgšana, iestāšanās vienam par otru, iedrošinājums, dalīšanās

Edmunds un Diāna Stoleri sarunā ar Tomasu Šulcu

savās sākšanās, priekšos, tāpēc domājām turpināt un vēl kādu ģimeni pieaicināt mājas grupiņā. Protams, mums ir svarīgi kalpot savā ģimenē, – bērniem, kamēr tie vēl mazi, un vairāk pievērst savu bērnu skatus uz Jēzu! Esam atvērti un lūdzam, lai būtu gatavi, ja Dievs mūs aicinās darīt kaut ko vairāk.

Jums ir Dievā spēcīga, liela, skaista ģimene! Vai sanāk rast laiku arī saviem hobijiem? Kā pavadāt brīvo laiku?

Edmunds: Mūsu hobijs ir mūsu ģimene. Personīgie hobiji jānoliek malā. Ja sievai patīk balets, bet vīram nepatīk, un ja vīram patīk makšķerēšana, bet sievai nepatīk, ir abpusēji jāpiedalās šajās aktivitātēs, atbalstot otru pusi. Tā ir nomīšana sev. Mums ir bērni, viņi ir jāpieskata, tāpēc pēc iespējas izvēlamies aktivitātes, ko var veikt kopā ar bērniem. Piemēram, braucam ar laivu, spēlējam bumbu, ejam pastaigās. Man patīk arī ceļot, braukt ar riteni. Kādreiz es nodarbojos ar basketbolu. Šis sporta veids bija mans elks, bet elks ir nepilnīgs, tas nevar piepildīt. Tikai Kristus var piepildīt. Kā apustulis Pāvils saka, vienīgais, ko vēlos zināt, ir Jēzu Kristu, to pašu krustā sisto.

Interesanti, ka jūs abus vieno basketbols.

Diāna: Ar draudzeni organizējām draudzē basketbola treniņus bērniem. Tikai tur sapratām, ka ar vīru esam basketbolisti – abi augumā gari, un tādus mūs Dievs savedis kopā. Tomēr vissvarīgākais, ka mūs vieno izvēle sekot Jēzum, lasām Rakstus un cenšamies darīt to, ko teicis Jēzus.

Kāda ir lielākā dāvana, ko līdz šim esat saņēmuši no Dieva?

Edmunds: Žēlastība, ka Dievs man dāvājis savu apžēlošanu. Viss no Viņa žēlastības. Nekā man nebūtu, ja nebūtu Viņa žēlastības. Jau trīs mēnešus esmu bez darba. Taču Dievs visu laiku ir vadījis tā, ka visu esam samaksājuši un mums nav parādu. Mēs pat varam atbalstīt citus brāļus un māsas.

Diāna: Pirmkārt, ticība Dievam. Viņš man dāvājis ticību. Esmu dzimusi neticīgu vecāku ģimenē. Ilgi nezināju, kas ir Dievs. Kritu grēkos, biju nelaimīga, bet Dievs apžēloja un izglāba, deva ticību uz Jēzu. Pateicos Viņam. Tas nav mans nopelns, ka Dievs mani sauc par savu mīļoto meitu un ka Jēzus ir bijis un dzīvojis manis dēļ. Otrkārt, Dieva dāvana ir mana ģimene. Dievs ir uzklaušījis manu lūgšanu un dāvājis ticīgu vīru, četrus bērnus, kuri tic un kurus varam mācīt dziļāk ticībā.

Ko jūs teiktu tiem, kas vēl domā par mācībām BPI?

Edmunds: BPI ir draudzīga komanda, interesanta mācību programma, pieredzējuši pasniedzēji no dažādām konfesijām un no dažādām pasaules malām. Pats labākais, par ko varētu mācīties, ir Dievs, kas ir izdarījis visu, lai tie, kas tic Viņa dēlam Jēzum, iemantotu mūžīgo dzīvību. Tas nav pazaudēts laiks, bet iegūts, lai labāk pazītu savu mīļo Debesu Tēvu!

Sagatavoja

Baltijas Pastorālais institūts

GODĀT BEZ NOSACĪJUMIEM

Tie, kas uzauguši baznīcā, apliecinās, ka visbiežāk citētais bauslis viņu virzienā, visticamāk, ir bijis ceturtais bauslis: “Tev būs savu tēvu un māti godāt...”

Vārds “godāt” īpašu skaidrojumu neprasa. Tas nozīmē – cienīt, atzīt par nozīmīgu jeb augsti vērtējamu. Taču, ko darīt, ja jau sen esi pāraudzis savu mammu un tēti gan intelektuāli, gan arī emocionālajā inteligencē. Ja esi pabijis citās zemēs un tev ir daudz plašāks skatījums uz pasauli nekā viņiem? Kā cienīt savus vecākus, ja tavš viedoklis par vakcināciju ir diametrāli pretējs tava tēta skaidrojumam? Kā lai godā savus vecākus, ja tavas mammas politiskie uzskati ir atšķirīgi no taviem patriotiski nacionālajiem? Ko darīt, ja, no tava skatu punkta raugoties, viņus nav par ko godāt? Atbilde, manuprāt, ir diezgan vienkārša. Nožēlot savu augstprātību un godāt savu tēvu un māti. Dievs, dodot mums ceturto bausli, neizvirzīja priekšnosacījumus, kam jātiek izpildītiem, lai tas stātos spēkā un mēs cienītu un mīlētu savus vecākus. Tavai mammai un tētim neinteresēja tavš IQ, kad tie mācīja tev iepazīt pirmos burtus un ciparus. Viņus neuztrauca tavi uzskati par pasaules kārtību, kad tie turēja tevi aiz rokas, sperot pirmos soļus. Taviem vecākiem propaganda bija mazsvarīga, kad tie naktī cēlās no miega, izdzirdot tavu raudīenu. Viņi mīlēja tevi bez nosacījumiem. Tu taču vari viņus godāt bez nosacījumiem, vai ne?

Andrejs Goloborodko

Jauniešu apvienības vadītājs

Godā savu tēvu un māti.

2. Mozus 20:12a

SIEVIETE DZĪVE JĒZUS

**LBDS Sieviešu kalpošanas apvienības rīkotā konference
2022. gada 19. februārī**

Piedzīvojot Dieva žēlastības vadību, arī šogad notika LBDS Sieviešu kalpošanas apvienības konference. Laikā, kad daudzi slimoja un nācās pielāgoties apstākļiem, kas mainījās teju pa stundām un ienesa izmaiņas arī konferences programmā, konferencei Youtube platformā pieslēdzās no 255 vietām, bet dalībnieku skaits bija daudz lielāks, jo daudzviet konferences tiešraidei sievietes sekoja, vairākas sapulcējušās kopā.

Rīts sākās ar jaudīgu slavēšanu – visas dienas garumā draudzes “Mājvieta” pavasarīgi pušķotajās telpās atdevīgi muzicēja Āgenskalna draudzes slavētājas – Džanete, Gunta, Anna un Elza. (foto 8)

Konferenci ar dedzīgu uzrunu un lūgšanu, aicinot nebūt kūtrām, atklāja Sieviešu kalpošanas apvienības vadītāja Agnese Megne. “Savā darbā neesiet kūtri, esiet dedzīgi garā, gatavi kalpot Tam Kungam” (Romiešiem 12:11). “Celieties un nāciet mums līdz, jo mēs esam to zemi apskatījuši, un redzi, tā ir ļoti laba; bet vai jūs paši negribat nekā darīt? Neesiet kūtri iet, lai dotos turp un saņemtu šo zemi īpašumā” (Soģu 18:9). Konferences neklātienēs dalībnieces tiek aicinātas sekot Jēkaba pamudinājumam: “Ziniet, mani mīļie brāļi/māsas: lai ikviens cilvēks ir čakls klausīties, kūtrs runāt, kūtrs dusmoties” (Jēkaba 1:19), bet runātājas iedrošinātas ar lasījumu no 2. Laiku 29:11: “Tad nu, mani dēli (un meitas), neesiet kūtri! Tas Kungs pats jūs ir izredzējis, ka jūs stāvētu Viņa priekšā un Viņam kalpotu...”

Konferences trīs uzrunu blokos ar savas dzīves mazu fragmentu daļās astoņas Dieva izraudzītas, dzīvē dažādus pārbaudījumus pieredzējušas sievietes. Tās bija patiesuma pilnas, dziļas liecības. Šeit varat iepazīties ar dažiem fragmentiem no konferencē dzirdētajām uzrunām.

1. DAĻA – GRŪTĪBĀS PIEDZĪVOTĀ DIEVA ŽĒLASTĪBA

Debora Borbo – misionāre, Džonatana sieva un Lauras mamma jau vairākus gadus desmitus dzīvo pārmaiņus Grobiņā un Kanādā, teicami iemācījusies latviešu valodu, no Deboras strāvo gaiša, rimta pazemība. (foto 7)

Debora atsaucas uz pieredzi mācekļības skolā Norvēģijā, kur katras dienas plāns tika izstāstīts tikai pēc brokastīm, un dalībniekiem bija jāuzticās, ka par viņiem tiks gādāts. Tas mācīja augt pašāvērtībā, atstāt kontroli, labāk saprast, ko nozīmē uzticēties Dievam, ne savam spēkam. Dievs saka, ka “Viņš atver savu roku un labsirdībā gādā par visiem radījumiem” (Psalmi 145:9,16). Dieva roka ir atvērta, mums atliek atvērt roku pretī Dievam, pārvarēt bailes un neziņu, un nespēju atdot Dievam kontroli atsevišķās dzīves jomās. Tādēļ Deboras vēlējums ir neturēt Dieva svētības saņemtā plaukstā, turēt plaukstu atvērtu un pašāvērtībā ļauties Dieva svētību plūsmai. Tad Dievam tiks dots gods un arī mums pašiem tas būs par svētību.

Linda Kalniņa – ārēji trauslā, dzīvesgudrā Linda jau 26 gadus ir mācītāja Krista Kalniņa sieva, viņa ir arī 5 bērnu mamma, dažādu plaša mēroga pasākumu organizatore draudzē un darbā. (foto 5)

Kā nepazaudēt sevi starp dažādajām lomām, ko dzīvē nākas pildīt? Kā, esot pašai un neesot perfektai, tuvoties svētumam, uz ko aicina Raksti? Kas paliks no tevis, kad bērni izaugs, kad beigs savu veiksmīgo karjeru? Kas būsi, ja Tavu kalpošanu draudzē ieņems kāds cits? Kas būsi, ja Tava laulība izjuks vai nāksies zaudēt dzīvesbiedru? Kā Tu sevi stādīsi priekšā vai uzlūkosi sevi pati? Linda aicina domāt par to, kas es esmu bez visām tām lomām, ko dzīvē pildu, vai apzinos savu patieso būtību un to, kam tieši Dievs šajā dzīvē mani ir aicinājis? Lindai transformējošs laiks bija Svētā Lojolas Ignācija garīgo vingrinājumu pildīšana, pārvarot un analizējot sevi, rūpīgi klausoties Dieva Vārdā, pamazām atmetot godkāri, lepniību, iztapšanu standartiem. Dziļinās pēc atzinības cilvēku priekšā neļauj pieaugt. Cilvēks daudz maz spēj saprast sevi vien tad, ja kļūst pazemīgs – kad atzīst savu mazumu iepretim Dieva milestības lielumam, kas aicina ļauties Viņa pārveidojošajam spēkam.

Agnese Meiere – mamma dēlam Pēterim, sieva vīram Jānim, rakstotā žurnāliste ar skaisti sulīgu alta tembru. (foto 3)

Ar savu vīru Agnese ir kopā nu jau 30 gadus, viņi iepazinušies, kad Agnesei bijuši vien 13 gadi un viņas divatā ar draudzeni jokojoties zvanījušās pa telefonu, ikreiz vaicājot Jāni, un reiz, meitenēm par lielu pārsteigumu, tiešām atsaucies Jānis. Sekojušas garas telefonsarunas, neveikla klusuma pilna pirmā tikšanās, garas, visu pasakošas vēstules un pakāpeniska iemīlēšanās Jānī, kurš bija un ir ratiņkrēslā. Cerēto apsveikumu un laba vēlējumu vietā Agnese saņēmusi neizpratni, nolīgumu, žēlošanu un pat ignoranci. Bet, apmeklējot psihoterapeitu, Agnesei bijis jāatbild uz jautājumu - Kāpēc Tu apprecēji vīrieti ratiņkrēslā? Un, lai gan Agnesei nav bijis šaubu par abu milestību, tomēr nākusi prātā atbilde – “Jo viņš nevar mani pamest” – tai saknes rodama bērībā, kad Agnesei agri nomiris ļoti mīlētais vectēvs, tad tēvs aizgājis no ģimenes, un visbeidzot šķitis, ka arī mamma meitu pamet, jo devusies strādāt uz citu pilsētu, tādējādi vairojot pamestības sajūtu. Bet Agnese lūgšanās radusi skaidru atbildi, ka Dievs viņai devis brīnišķu dāvanu, un nekas, ko Dievs dod, nav pusgabeigts vai nepilnīgs. Neskatoties uz sabiedrības aizspriedumiem, Agnese kopā ar Jāni ir piedzīvojusi dzīves bēdīgākos un priecīgākos brīžus, 38 gadu vecumā sagaidījuši savu dēliņu. “Tā nav nolemtība – tā ir dāvana un laime,” saka Agnese Meiere.

2. DAĻA - DROSME VADĪT, TAVS SPĒKS MANĀ NESPĒKĀ

Daila Romāne – allaž žilbinoša un pazemīga, sieviete ar veiksmīgu karjeru lielā starptautiskā uzņēmumā. Vai to var savienot ar personīgo dzīvi, nenodarot pāri sev un savai ģimenei, bērniem? (foto 6)

Daila dalās ar dziļi personiskiem pārdzīvojumiem, kas viņu ved arvien lielākā ticībā un pašāvērtībā, un atklāj to, kas slēpjas aiz koši sarkanās nagu lakas. Nolupušai nagu lakai var uzklāt jaunu kārtu, virspusēji nepamanot skrumbu zem tās. Bet biznesa vidē, neatkarīgi no nagu lakas kārtām, ir jāspīd un jābūt pamanāmam tam, ko pārliecībā saki,

arī situācijās, kad jūties pilnīgi salauzta. Dievs Dailai ir devis spējas vadīt, pārvaldīt finanses, pārliecināt, Dievs devis arī ģimeni, spēju piedot un izrādīt žēlastību. Daila iedrošina: “Kad jums, māšas, ir grūti strādāt, apvienot to ar ģimeni, ar laulību, ar līdzcilvēku atkarībām, ar visu, ar ko jūs dzīvē saskaraties, atcerieties – Dievs ir uzticīgs, Viņš neļaus jūs pārbaudīt pāri par jūsu spējām!”

Sandra Žogota – trausla un vienlaikus spēcīga, superradoša, ar mājturības pedagoģes zināšanu bāzi jau vairāk nekā desmit gadus strādā starpsienu ražošanas uzņēmumā, viriešu vidē. (foto 1)

Cilvēcīgie spriedumi, likumsakarības un loģika kapitulē Dieva loģikas un likumsakarību priekšā, jo tur ienāk Dieva žēlastība, kas nav cilvēku prātam aptverama. Lai cik mēs katrs atsevišķi un kopā būtu gudri un pieredzējuši, mums ir limits, un mēs nekad neaizsniegsim to plašumu un varenumu, kas ir mūsu Debesu Tēvam. Dievs Sandrai devis augstas darbaspējas, saprašanu, kā arī fizioloģiskas nepilnības, par kurām Sandra saka - tas tādēļ, lai nekļūtu pašpietiekama un iedomīga. Dieva svētības nav tikai mums patīkamais, svētības ir arī tās, kuras mums sākotnēji šķiet sāpīgas, bet pateicībai ir jāiet pa priekšu visām lietām. Sandra aicina šajā dzīvē, kas ir kā ģenerālmēģinājums ceļā uz Mājām, neuzņemties pašiem Dieva lomu, bet mācīties mīlēt – cilvēkus un Dievu.

3. DAĻA - NO BEZCERĪBAS UZ CERĪBU

Lilija Geža ir četru ar sirdi dzemdētu bērnu mamma, adoptētāja, atbalsta centra “Tilts” supervizore, uzņemošo ģimeņu atbalsta grupu vadītāja, mentore. (foto 4)

Lilija vairākkārt sadzirdējusi Dieva mīlestības balsi: “Man ir īpašs plāns Tavai dzīvei.” Tas viņu pamudinājis dot svētīsolījumu, ka veltīs savu dzīvi kalpošanai Dievam, tas palīdzējis arī iziet cauri sēru procesam un saprast, ka neauglība nav sods, bet Dievs mums katrai devis brīnišķīgu iespēju – nest pasaulē mīlestību, būt audžu mammai, ņemt bērnus viesģimenē, rūpēties par krustbērniem, garīgajiem bērniem.

Lilija citē Māti Terēzi: “Kungs, kad esmu neapmierināta, dod man kādu, kuru es varētu mierināt, kad man nav laika, dod man kādu, lai es uz brīdi varētu tam palīdzēt.” Mūsu ciešanas nevar būt par iemeslu mīlestības trūkumam. Vienīgi Dievs var dot patiesu mieru un ļaut mums spīdēt pasaulē.

Dita Svarupa – fotogrāfe, divu dēlu mamma, darbojas gan kā solo māksliniece, gan grupā “Divas takas”, kalpo Rīgas sv. Pāvila luterāņu draudzē. (foto 2)

Kad Dītai bija 23 gadi, viņas acu priekšā draudzes jauniešu izbraukumā nomira viņas vīrs, viņa sirds apstājās no elektrības trieciena. “Cel augšā!”, Dīta sauca Dievam, taču brīnums nenotika... Izdzīvojusi sāpes, izmisumu, sevis nepieņemšanu un šausmišanu, vientulības izjūtu, vainas apziņu un riebumu pašai pret sevi, Dīta saņēmusi no Dieva spēju piedot sev, ko izdzīst arī dziesmā “Es piedodu Tev” (dziesma atrodamā Ditas Youtube kanālā). Dīta apliecinā, ka Dievs viņu pārveidojis līdz nepazīšanai, vienīgais, ko Dīta atpazīst no vecā cilvēka, ir viņas dziedošā balss. Nebēgt, neizvairīties, nepaturēt visas sāpes sev, neatstāt neko neatklātu, celt gaismā – tas prasa lielu drosmi un smagu darbu ar sevi. Ditas ieteikums ir atrast sev līdzgaitnieku, jo pietiek ar vienu vienīgu cilvēku, lai sajostos droši.

Arta Lāce – Dieva ļoti mīlēts cilvēks, 3 bērnu mamma, žurnāliste.

Arta konferences dalībnieces uzrunā videoliecībā, jo saslima tieši konferences ritā, tomēr bija gatava dalīties ar savu stāstu attālināti. Viņas stāsts ir ceļš caur nāves vārtiem uz brīvību, uz satikšanos ar Dievu. Pirms sešiem gadiem, grūtniecības septītajā mēnesī, gaidot jaunāko dēlu, Artai atklāja akūtu leikēmiju - strauji progresējošu asins vēzi, bija slimas 80% asins šūnu. Smags ārstēšanās laiks un vienlaikus pārsteidzošs un neapraķstāmi liels miers. Neciešamas sāpes un salūšana Dieva priekšā, Dieva tuvums un sapratne, ka ir laba diezgan, ka Dieva mīlestība nav kaut kas, kas jānopelna, tā nāk komplektā ar Dzīvību. “Atļauj Dievam sevi mīlēt,” aicina Arta – “Sakāve ir svētība, arī satikšanās ar nāvi ir svētība, jo tā ved uz augšāmcelšanos un mūžīgo dzīvību. Mēs katra esam kā pērļīte Dieva vērtās krellēs un katrai ir īpaša nozīme, jo mēs katra esam īpaša.”

Kristīne Barkovska

Rīgas Āgenskalna draudze

Paplašināts raksts par konferenci atrodams www.padodtalak.lv

Evaņģēlijs un Dieva darbs

LBDS drukātajos izdevumos

Mūsu rokās atrodas izdevuma “Baptistu Vēstnesis” 200. numurs. Pateicība Dievam un visiem, kuri ir snieguši atbalstu un ieguldījuši nenovērtējamu darbu mūsu kopdarba vēstures fiksēšanā un saglabāšanā!

Protams, gatavojot kārtējo izdevumu, reti kurš domā par izdevuma saturu kā par vēstures liecību, taču no brīža, kad izdevums devies ceļā pie sava lasītāja, tas sāk pildīt ne tikai vēstneša funkcijas, bet arī top par notiekta vēstures posma liecības glabātāju. Līdz ar pateicību par “Baptistu Vēstneša” jubilejas izdevumu, esam pateicīgi par visu rakstīto vārdu mūsu kopdarba vēsturē.

Vēstnesis līdz ar citiem mūsu izdevumiem pagātnē un tagadnē ir nozīmīgs pamats katram, kurš, meklējot ceļu tālāk, vēlēties atsperties tajā pamatā, uz kura stāvam šodien mēs vai ir stāvējuši mūsu priekšgājēji, mācoties nošķirt draudžu dzīvē mainīgo un saglabāt nemainīgo.

1881. gadā tika iespiests pirmais latviešu baptistu laikraksta “Evaņģēlists” izdevums. Pirmais numurs tika izdots 1881. gada 28. februārī un iesākās ar dzeju “Evaņģēlists”, kurā tika izteikts nodoms laikraksta tapšanai. Izteiktās domas ietvēra tās vadlīnijas, kuras cauri vēsturei ir sastopamas vēlāko laikrakstu, arī “Baptistu Vēstneša” slejās: Evaņģēlija vēsts nešana, Svēto Rakstu skaidrošana, draudžu notikumu un aktualitāšu atspoguļošana, ģimenes, bērnu - vecāku tematika, tematika par draudzes dzīvi, dievkalpojumiem, savstarpēju vienotību, proti, visu to, kas nepieciešams kristīgas dzīves vadīšanai un draudžu vienotības sekmēšanai.

Kopš “Evaņģēlista” līdz “Baptistu Vēstnesim” pieminami tādi izdevumi kā “Avots”, “Kristīgs Vēstnesis”, “Kristīgā Balss”, “Kristīgs Draugs”, “Rīta Stari”, “Baptistu Draudzēm”, “Labā Vēsts”, “Gaismiņa”, “Marija un Marta” un virkne citu gan kopdarba, gan atsevišķu draudžu vai draudžu darbinieku izdoti laikraksti un žurnāli, kuri vēstīja par draudžu dzīvi, notikumiem, mācību un bija paredzēti dažāda vecuma auditorijām. Rakstītais vārds ir stiprinājis kopdarbu, atklājis tendences un iezīmējis vadlīnijas nākotnei.

“Baptistu Vēstneša” priekšgājēja “Baptistu Draudzēm” pirmais izdevums 1991. gadā iesākas ar bīskapa Jāņa Eisāna jautājumu “Kā dzīvosim?” un atgādinājumu, izteiktu ar Svēto Rakstu

vārdiem “Nebīstieties, Es esmu ar jums”, aicinot uz pašāvēību, uzticēšanos Kristum, kurš ir miera avots dzīves pārbaudījuma brīžos.

Arī iesākot izdevuma “Labā Vēsts” darbu, tā pirmajā numurā 1990. gada oktobrī, redaktora slejā lasāms Jāņa Eisāna rakstītais: “Kristus Evaņģēlija garīgais un audzinošais spēks spēj darīt brīnumus personības, kā arī sabiedrības atbrīvošanā un pārveidošanā.” Šie vārdi arī šodien atrod nozīmi un atgādina, ka mūsu izdevumos apcerētais Dieva vārds un tā skaidrojums nezaudē aktualitāti vēlākos laikos, bet stiprina mūs uz piederību un apņēmību uzticīgi kalpot mums atvēlētajā laikā. Lai Dievs uz to svētī arī “Baptistu Vēstneša” darbu turpmākajos gados.

Latvijas baptistu vēsturē drukāto izdevumu pastāvēšana un darbs pie to veidošanas ir apliecinājums tam, cik liela nozīme visos laikos ir tikusi piešķirta rakstītajam vārdam, kurš fiksē, saglabā, formē un iedvesmo draudzes kopīgam garīgam darbam. Ja tā visa mums nebūtu, mūsu vēstures izziņāšanā un rekonstrukcijā būtu daudzi maz zināmi laukumi. Turpināsim rakstīt un apliecināt Evaņģēliju un Dieva darbu mūsu kopdarbā! Turpināsim atbalstīt un saskatīt tajā lielu nozīmi un atbildību gan mūsu draudžu vakardienas, gan šodienas un arī rītdienas priekšā. Ik dienas aizlūgšim par tiem, kuru kalpošana ir saistīta ar rakstīšanu, izdošanu, rediģēšanu un citiem ar šo izdevējdarbību saistītiem kalpošanas darbiem.

Atzīmējot “Baptistu Vēstneša” jubilejas numura izdevumu, sirsnīgus sveicienus sūtām arī “Kristīgās Balss” redakcijai. Amerikas Latviešu baptistu apvienības izdotā “Kristīgā Balss” ir mūsu kopdarba senākais izdevums, kurš šogad ieiet savā otrajā gadu simtā.

Lai caur rakstīto vārdu Dievs svētī visus mūsu izdevumus uz vienotības veicināšanu mūsu draudzēs, savstarpēju kalpošanas darba atspoguļošanu un Kristus mācības – Evaņģēlija nešanu šodienas sabiedrībai!

Oļegs Jermolājevs

LBDS mācītājs, NBS kapelāns

Pirmā latviešu baptistu laikraksta “Evaņģēlists” pirmais izdevums.

Izdevuma “Baptistu Vēstnesis” 1. un 199. numurs. 200. numurs jūsu rokās!

BALTIJAS PASTORĀLAIS INSTITŪTS UZŅEM STUDENTUS PASTORĀLĀS KALPOŠANAS PROGRAMMĀ

BPI ir 3 gadu programma, kas pirmajā mācību gadā tiek īstenota klātienē, bet otrajā un trešajā gadā – viena mācību nedēļa mēnesī klātienē, pārējais laiks – prakse draudzē. Mācības plānots uzsākt 2022. gada septembrī.

Mācību laikā esošie un topošie vadītāji gan teorētiski, gan praktiski tiek sagatavoti kalpošanai draudzē, iepazīstināti ar darba specifiku dažādās misijās un organizācijās, u.c. Programmas mērķis ir apmācīt, stiprināt un nodrošināt ar nepieciešamajiem resursiem kristīgus vadītājus, lai viņi pasludinātu Evaņģēliju, dibinātu un vadītu sabiedrību ietekmējošas draudzes.

Studējošajiem būs iespēja mācīties no pieredzējušiem pasniedzējiem, praktizējošiem kalpotājiem no Latvijas un citām valstīm. Tāpat studentiem tiks piedāvāts praktiskās teoloģijas kurss jeb prakse, īstenojot vai palīdzot realizēt dažādas pastorālās misijas – piemēram, dodoties evaņģelizācijā, iesaistoties draudžu dibināšanas procesā, tādējādi iepazīstot kalpošanas veidus dažādās nozarēs, draudzēs.

Mācību procesa ietvaros studentiem tiks piedāvāts arī mentoringi. Tā laikā kopā ar pieredzējušiem mentoriem, pamatā BPI absolventiem, studenti varēs izvērtēt personisko situāciju un aplūkot sev piemērotus kalpošanas veidus, pēc tam kopā ar mentoru nosakot pašu izvēlētos mērķus kalpošanas jomā. Mentoringa kultūra, kas iekļauta studiju procesā, ir svarīgs aspekts kopienas veidošanā draudzē, organizācijā vai kalpošanas nozarē, lai pieaugtu gan individuāli, gan grupā un lai izpratni par kopienu integrētu attiecīgajā kalpošanas vidē.

Students Viljams Šulcs liecina: “Studijas BPI man ir devušas padziļinātu izpratni par Bībeli un tādām disciplinām kā sludināšana, mentoringi, evaņģelizācija. Taču īpašs ieguvums ir iepazītie kursa biedri un jaunas kalpošanas iespējas, kas izveidojušās šo kontaktu rezultātā.”

Mācību tēmu grupas (moduļi):

- Bībele un tās interpretācija
- Kristieša personiskā izaugsme
- Misija un draudžu dibināšana
- Teoloģijas pamati
- Pastorālā kalpošana
- Dažādas kalpošanas prasmes
- Kalpošanas komandas un draudzes vadīšana
- Kultūras inteligence
- U.c.

Aicinām ikvienu, kurš ir sajutis Dieva pamudinājumu un vēlas mācīties Baltijas Pastorālajā institūtā, pieteikties mācībām līdz 30. jūnijam, rakstot uz bpiplatforma@gmail.com. Vairāk info bpipiriga.lv.

Šajā vasarā BPI DRAFTS komanda organizēs vairākas nometnes. Tās būs jau gadiem rīkotas dažādu līmeņu nometnes puisiem – “Iesaukums”, “Misija” un “Izaicinājums”, kā arī šīs vasaras jaunums – BPI DRAFTS VĪRIEM. Par šo ieceri ir daudz lūgts un domāts. Mēs ticam, ka Latvijai ir vajadzīgi drosmīgi vīri, kas ir gatavi uzņemties atbildību un rīkoties, lai veicinātu pozitīvas pārmaiņas sabiedrībā. Lai vīrietis tāds būtu, ir nepieciešams nepārtraukti un mērķtiecīgi strādāt pie sava iekšējā cilvēka. Viens no visefektīvākajiem veidiem, kā mācīties un pilnveidoties, ir caur kopīgu pieredzi. Tieši tāpēc mēs piedāvājam vīriem iedvesmojošu un izaicinājumiem pilnu nedēļas nogali kopā ar citiem vīriem, lai satvertu, nostiprinātu un atklātu virzienu savai būtībai un aicinājumam, kas motivē pozitīvi ietekmēt sabiedrību ap sevi jebkādos dzīves apstākļos.

BPI DRAFTS vīru pieredzi vadīs LBDS bīskaps Kaspars Šterns, SĀC vadītājs Igors Rautmanis, Jelgavas draudzes mācītājs Mārcis Zīvers, “Izdzīvošanas skola” vadītājs Oskars Špickofs, Latvijas armijas instruktors Deniss Miglāns un BPI DRAFTS vadītājs Aleksandrs Kēnigsvalds.

Aicināti vīri vecumā no 21 līdz 50 gadiem.

Norises vieta: Užava, nometņu vieta «Ganības».

Reģistrācijas anketa un vairāk informācijas par BPI DRAFTS atrodama: www.bpidrafts.lv.

Jautājumu gadījumā aicinām rakstīt uz bpidrafts@gmail.com vai zvanīt + 371 20598027.

LBDS Padome ir lēmusi, ka aprīļa pēdējā svētdiena draudzēs tiek atzīmēta kā Misijas svētdiena. Šogad Misijas svētdienu svinēsīm 24. aprīlī.

Ko tas nenozīmē? Tas nenozīmē, ka misija ir svarīga tikai vienu dienu gadā. Kad maijā svinam Mātes dienu un septembrī Tēva dienu, tas nenozīmē, ka citā laikā mammu vai tēti var ignorēt un par bausli “Tev būs savu tēvu un māti godāt” varam pārējā gada laikā aizmirst. Kad novembrī svinam Bāreņu svētdienu, tad tas nenozīmē, ka visa bāreņu kalpošana notikusi un piepildīta šajā vienā svētdienā un Dieva pavēles rūpēties par bāreņiem citās nedēļās un mēnešos nav aktuālas.

Ko nozīmē atzīmēt Misijas svētdienu? Mēs sludinām svētrunu, kas atgādina par Dieva nodomu caur Jēzu Kristu un Viņa žēlastību glābt visas tautas šajā pasaulē. Mēs atgādinām, ka visas tautas Dievam ir mīļas un dārgas. Tas nozīmē, ka mēs liecinām par Dieva darbu misijā, aicinām cilvēkus mūsu draudzēs vai arī kādus ciemiņus, kas bijuši isākās vai garākās misijās, liecināt par piedzīvoto misijā. Tas nozīmē, ka savās lūgšanās, kurās parasti izteicam Dievam lūgumus par sevi, savu dzīvi, saviem tuviekiem, savu draudzi un savu pilsētu, mēs vairāk akcentējam Dieva misiju un evaņģēlija nešanu visās tautās un visās kultūrās. Tas nozīmē arī to, ka tad, kad nesam ziedojumu, mēs arī tam izvēlamies kādu misijas mērķi, nevis to, kas vērsts uz savas draudzes iekšējo dzīvi un tās vajadzībām. Tas nozīmē arī to, ka mēs apņemamies spert kādus konkrētus uz izmērāmus soļus, kā mēs būsim Dieva misijas dalībnieki.

Kāpēc šāda tematiskā svētdiena ir noderīga? Draudzēm un indivīdiem ir tipiski ieciklēties uz sev pazīstamām un mīļām tēmām – par tām domāt, par tām runāt, un bieži vien Dieva vārds

Misijas svētdiena visa gada garumā

un Dieva misija paliek neiepazīta, jo daudz vieglāk ir domāt par sevi, sev tuvajiem, nevis pavērst skatu uz druvām, kas ir baltas un gatavas plaujai.

Kad runājam par misiju, bieži kā viens otru papildinoši jēdzieni tiek lietoti vārdi “evaņģelizācija” un “misija”. Evaņģelizācija ir evaņģēlija nešana savā vidē, savā kultūrā, savā tautā. Misija, dažreiz apzīmēta arī kā ārmisija, ietver sevi kultūras, valodas vai arī kādu teritoriju šķērsošanu, lai parādītu cilvēkiem Dieva mīlestību un apliecinātu Kristus evaņģēliju.

Šogad mums misija nav jāmeklē ļoti tālu. Tā ir atnākusi pie mums, tās seja ir bēgļi no Ukrainas. Atvērsim acis, atvērsim sirdis un lūgsim, lai Dievs dod gudrību spert praktiskus soļus šajā misijā.

Misijas svētdiena ir arī īstais brīdis, lai atgādinātu par to, ka ir noderīgi katram kristietim padziļināt zināšanas par Dieva misiju. Tam ļoti labi kalpos divi instrumenti.

Pirmkārt, īsais un koncentrētais vienas dienas **Storyline kurss**, kas notiks Liepājā, Rīgā un Kuldīgā (skatīt informāciju 19. lpp). To organizē Baltijas Globālā iniciatīva sadarbībā ar lokālajām draudzēm šajās pilsētās.

Otrs instruments ir daudz izsmeļošāks un plašāks **Kairos kurss**, kas ļoti labi paskaidro misijas biblisko pamatojumu Vecajā un Jaunajā derībā, iepazīstina ar kristīgās baznīcas un misijas vēsturi, kā arī runā par mūsdienu misijas stratēģijām un modeļiem, kas var būt noderīgi 21. gadsimtā. Šovasar Kairos notiek 25.-30. jūlijā Valdemārpilī.

Lai šogad Misijas svētdiena rosina cilvēkus individuāli un arī draudzēs kopā domāt par to, kā varam iesaistīties Dieva misijā ukraiņiem. Lai lūdzam un rīkojamies, ka ukraiņi mūsu pilsētās piedzīvo evaņģēlija gaismu un Kristus mīlestību.

Pēteris Eisāns
LBDS Ārmisijas vadītājs

Foto: Katedrāle Līvīvā
unsplash.com

Aizlūgšanu kalendārs aprīlis

- 01**
“Esiet pacietīgi un piedodiet cits citam, ja kādam ir pret kādu kas pārmetams, - kā Kungs jūs ir apžēlojis, tāpat dariet arī jūs.” (Kolosiešiem 3:13)
1.-2. aprīli seminārs “Draudžu dibināšana”
- 02**
Lūgšim par draudžu dibināšanas iniciatīvām, vadītājiem, semināru.
Sirsniņi sveicam sludinātāju Arti Lejiņu 35 gadu jubilejā!
- 03**
Pateiksimies, ka Dievs ir uzticams un dod mums spēku izturēt visus pārbaudījumus (1. Korintiešiem 10:13).
- 04**
Lūgšim par bēgļiem no Ukrainas, kam iznīcinošajā karā jāpamet sava zeme un mājas un jāmeklē patvērums citās valstīs; lai Dievs sargā ikvienu!
- 05**
Lūgšim par Bulgārijas baptistu savienību, tās 103 draudzēm un 2500 draudžu locekļiem.
- 06**
Lūgšim par Uguņciema draudzi, sludinātāju Aivaru Kalnu-Kalnbergu un ģimeni; pateiksimies par BPI studenta Viktora Reinholda kalpošanu draudzē, par viņa ģimeni; lūgšim, lai apkārtnes cilvēki ir atsaucīgi evaņģēlijam.
- 07**
Lūgšim par Maldīviu. Iedzīvotāji 393 500. Vairākums ir musulmaņi. Kristieši 0,17%. Evaņģēliskie 0,1%. Nav atļauts ne misijas darbs, ne arī kristīga literatūra.
- 08**
Lūgšim par Mateja draudzi, mācītājiem Ainaru Baštiku, Edgaru Deksnī un sludinātāju Matīsu Babrovski un viņu ģimenēm; par atjaunotu degsmi un nodošanos – dzīvot ar Kristu un kalpot; lūgšim, lai Lieldienu laikā katru ienācēju īpaši uzrunā Dieva Vārds; par “Laulāto kursu” un ģimenēm, par pirmskristību semināru; pateicība par svētdienskolu un jauniešu kalpošanu, par Mateja draudzes 155 gadiem, ko draudze atzīmēs oktobrī; lūgšim par ģimenēm, kas uzņēma Ukrainas bēgļus.
- 09**
Lūgšim par tiem, kas organizē, atbalsta un piedalās Ukrainas bēgļu uzņemšanā Latvijā – par koordinatoriem, draudzēm, ģimenēm, brīvprātīgajiem kalpotājiem.
- 10**
Palmu (Pūpolu) svētdiena
Slavēsim un godināsim Jēzu Kristu, mūsu Glābēju! “Ozianna, lai svētīts, kas nāk Kunga vārdā!” (Marka 11:9)
- 11**
Lūgšim par Lieldienu misijas braucienu uz Nīderlandi, lai jaunieši no Exodus kursa un dalībnieki no draudzēm piedzīvo īpašu Dieva atklāsmi misijā.
Sirsniņi sveicam sludinātāju Igoru Rautmani 50 gadu jubilejā!
- 12**
Lūgšim par Horvātijas baptistu savienību, tās 48 draudzēm un 2000 draudžu locekļiem.
- 13**
Lūgšim par Ēģipti. Iedzīvotāji 79,6 miljoni. Liela daļa ir musulmaņi. Kristieši 12,83%. Evaņģēliskie 3,9%. Koptu baznīca ir lielākais kristiešu kopums Tuvojos Austrumos, un tā ir stratēģiska atslēga šī reģiona evaņģelizācijā.
- 14**
Zaļā ceturtdiena
Pateiksimies par Jēzus mīlestības un kalpošanas piemēru pēdējā mielastā un Viņa doto jauno bausli: “...mīliet cits citu! Kā es esmu mīlējis jūs, tā arī jūs mīliet cits citu.” (Jāņa 13:1-5;34)
- 15**
Lielā piektdiena
Pateiksimies, ka “Dievs savu mīlestību uz mums parāda ar to, ka Kristus par mums nomiris, kad vēl bijām grēcinieki” (Romiešiem 5: 8).
- 16**
Lai klusumā un mierā ieklausāmies, ko Dievs uz mums runā.
Sirsniņi sveicam mācītāju Pēteri Eisānu 50 gadu jubilejā!
- 17**
Kristus Augšāmcelšanās svētki. Pirmās Lieldienas
Kristus ir augšāmcelies – patiesi augšāmcelies!
- 18**
Otrās Lieldienas
“Es esmu Augšāmcelšanās un dzīvība. Kas tic uz mani, tas dzīvos, kaut arī viņš mirtu.”(Jāņa 11:25)
- 19**
Lūgšim par Jēkabpils draudzi, mācītāju Jāni Lūsi, viņa ģimeni un veselību; lai Dievs atjauno un stiprina draudzi un vadību.
- 20**
Lūgšim par Ķīnu. Iedzīvotāji 1,4 miljardi. Apmēram puse ir nereligijskie. Kristieši 7,92%. Evaņģēliskie 5,7%. Kristiešu skaits jau ir pārspējis komunistiskās partijas biedru skaitu, un daudzi tās biedri arī ir kļuvuši ticīgi.
- 21**
Lūgšim par Rīgas Āgenskalna draudzi, mācītāju Edgaru Maži un ģimeni; pateicība par jauniem draudzes locekļiem, kas pievienojušies draudzei kristībā 3. aprīlī, lūgšim par “Laulāto kursu”, kas sāksies pēc Lieldienām, par laulātiem pāriem; par kalpošanas izveidošanu ģimenēm ar jaundzimušiem bērniņiem; par Draudzes dienu 10. jūlijā, par dievnama torņa izbūves darbu pabeigšanu; lūgšim par draudzes kalpošanu Ukrainas bēgļiem.
- 22**
Lūgšim par Sīrijas baptistu savienību, tās 13 draudzēm un 600 draudžu locekļiem un Jordānijas baptistu savienību, tās 23 draudzēm un 1400 draudžu locekļiem.
- 23**
Lūgšim pēc miera ar Dievu un atjaunotām attiecībām ar Jēzu Kristu.
- 24**
Misijas svētdiena
Pateiksimies Dievam, kas mums dod uzvaru caur Jēzu Kungu stiprina Kunga darbā (1. Korintiešiem 15:57-58).
- 25**
Lūgšim par Liepājas Nācaretes draudzi, mācītāju Egilu Keiri un ģimeni; pateicība, ka draudze var pulcēties klātienē; lūgšim, lai, neskatoties uz apkārtējiem apstākļiem, cilvēkos vairotos miers, Kristus mīlestība un drosme pasludināt vēsti par Kristu.
- 26**
Lūgšim par Zviedrijas brīvo draudžu apvienību Interact, tās 300 draudzēm un 32500 draudžu locekļiem.
- 27**
Lūgšim par Auces draudzi, sludinātāju Leonīdu Barsuku un ģimeni; par draudzes garīgu un skaitlisku pieaugšanu, lai būtu vairāk jauniešu un viru; pateicība par svētdienskolas darbu.
Sirsniņi sveicam sludinātāju Raiti Šķerbergu 35 gadu jubilejā!
- 28**
Lūgšim par Mjanmu. Iedzīvotāji 50 miljoni. Pārsvārā budisti. Kristieši 8,98%. Evaņģēliskie 5%. Mjanmā pēc militārā apvērsuma kristieši tiek īpaši vajāti, jo viņi pieder politiski apspiestajām etniskajām minoritātēm.
- 29**
Lūgšim par Nīcas misijas staciju, sludinātāju Aivaru Vadoni un kalpotāju komandu; lai atsāktos tikšanās, kas ierobežojumu dēļ bija pārtrauktas; pateicība par labām attiecībām ar ticīgajiem Ničā.
- 30**
Lūgšim par mieru pasaulē; lai paši esam miera nesēji ar Kristus evaņģēliju un praktisku kalpošanu.

Bībeles lasījums
28.03-03.04

Iļjaba 25-26

1. Korintiešiem 9-10

Bībeles lasījums
04.04-10.04

Iļjaba 27-28

1. Korintiešiem 11-12

Bībeles lasījums
11.04-17.04

Iļjaba 29-30

1. Korintiešiem 13-14

Bībeles lasījums
18.04-24.04

Iļjaba 31-32

1. Korintiešiem 15-16

Bībeles lasījums
25.04-01.05

Iļjaba 33-34

2. Korintiešiem 1-3

Aizlūgšanu kalendārs maijs

01

Darba svētki. Latvijas Republikas Satversmes sapulces sasaukšanas diena "Godā savu tēvu un māti." (2. Mozus 20:12a)

02

Lūgšim par Aizputes draudzi, mācītāju Jāni Balodi un ģimeni; pateicība, ka Dievs ir svētījis, žēlojis, milējis šajā izaicinājumā laikā; pateicība par visiem, kas kalpojuši; lūgšim par tiem, kas paguruši, lai ticība atjaunojas; par pusaudžu kalpošanu un svētdienskolu; lūgšim, lai draudze var joprojām būt nodēģa līdzcilvēkiem. *Sirnīgi sveicam mācītāju Daini Pandaru 40 gadu jubilejā!*

03

Lūgšim par Ziemeļserbijas baptistu savienību, tās 69 draudzēm un 1983 draudžu locekļiem; par Dienvidserbijas baptistu savienību, tās 14 draudzēm un 700 draudžu locekļiem.

04

Latvijas Republikas Neatkarības deklarācijas atjaunošanas diena Pateiksimies par brīvu un neatkarīgu valsti un lūgšim Dieva svētību un apsardzību arī nākotnē.

05

Lūgšim par Misijas draudzi Ādažos, mācītāju Kasparu Šternu un ģimeni; lūgšim par uzsākto jauniešu darbu, lai daudz jauniešu nāktu pie Kristus; lūgšim, lai draudze var mierināt un dot cerību satrauktajā sabiedrībā, arī pāri Latvijas robežām.

06

Lūgšim par Vjetnamu. Iedzīvotāji 94,5 miljoni. Apmēram puse ir budisti. Kristieši 9,43%. Evaņģēliskie 1,8%. Vairums ir dzimuši pēc Vjetnamas kara un ir vairāk ieinteresēti kapitalismā un ārējā pasaulē, nevis padomju propagandā, līdz ar to arī atvērtāki evaņģēlijam.

07

Lūgšim par attiecībām ģimenēs starp laulātajiem un vecākiem un bērniem, lai tās tiek veidotas pēc Dieva noteiktiem principiem.

08

Mātes diena. Nacisma sagraves un Otrā pasaules kara upuru piemiņas diena Pateiksimies par cerību, kas mums dota Kristū, un spēku pārvarēt grūtības (2. Korintiešiem 4:17).

09

Lūgšim par Rīgas Jauno Evaņģēlisko draudzi, mācītāju Pēteri Samoiliču un viņa ģimeni; par evaņģelizāciju Vecmilgrāvī un atbalstu cilvēkiem grūtībās.

10

Lūgšim par Azerbaidžānas evaņģēliski kristīgo baptistu savienību, tās 22 draudzēm un 3000 draudžu locekļiem.

11

Lūgšim par Olaines draudzi, mācītāju Dmitriju Rošioru un viņa ģimeni; pateicība Dievam par žēlastību, ka notiek dievkalpojumi; lūgšim, lai apkārtējie cilvēki, redzot mīlestību draudzē, personīgi piedzīvotu Kristu.

12

Lūgšim par Mauritāniju. Iedzīvotāji 3,5 miljoni. Vairākums ir musulmaņi. Kristieši 0,25%. Evaņģēliskie 0,1%. Tā ir viena no nabadzīgākajām valstīm pasaulē, trešdaļa bērnu cieš no hroniskas uztura nepietiekamības.

13

Lūgšim par LBDS Kongresa sagatavošanas procesu, vadītājiem un atbildīgajiem.

14

Lūgšim par LBDS bīskapu Kasparu Šternu un viņa ģimeni; par Padomi un tās locekļiem, lai Svētā Gara vadība un gudrība lēmumu pieņemšanā.

15

Starptautiskā ģimenes diena

Lūgšim par garīgiem darbiniekiem un atbalstīsim viņu kalpošanu (2. Korintiešiem 8:7, 15).

16

Lūgšim par Rīgas Betānijas draudzi, sludinātāju Vasiliju Gredasovu un viņa ģimeni; par draudzes darbu Pļavniekos, par jauniešiem un pusaudžiem, par jauniem kalpotājiem.

17

Ugunsdzēsēju un glābēju diena

Lūgšim, lai Dievs dod drosmi un apsardzību ikvienam glābējam.

18

Lūgšim par Ukrainas baptistu savienību apvienību, tās 2382 draudzēm un viņu kalpošanu savā valstī.

19

Lūgšim par Rīgas Misiones draudzi, sludinātājiem Aleksandru Zviridu, Vitāliju Petrenko un viņu ģimenēm.

20

Lūgšim par Uzbekistānu. Iedzīvotāji 33 miljoni. Vairākums ir musulmaņi. Kristieši 0,75%. Evaņģēliskie 0,3%. Ir zināma cīņa starp pēcpadomju režīma un islama kustību.

21

Lūgšim par Kongresa norisi; lai svētīga pieredze stiprinājums draudžu delegātiem un vadītājiem.

LBDS Kongress

22

Pateiksimies par Dieva žēlastību, kas mūs apdāvina bagātīgi, sagatavo un svētī katram labam darbam (2. Korintiešiem 9:8).

23

Lūgšim par Užavas draudzi, sludinātāju Egilu Ozoliņu un ģimeni; pateicība par izdzīvoto Covid laikā; lūgšim, lai cilvēki aktīvi nāk uz dievnamu.

24

Lūgšim par Šveices baptistu savienību, tās 12 draudzēm un 1084 draudžu locekļiem.

25

Lūgšim par Subates draudzes darbības atjaunošanu.

26

Jēzus Kristus Debesīs uzņemšanas diena Pateiksimies, ka Jēzus rāda mums ceļu pie Tēva un gatavo vietu Debesīs (Jāņa 14: 1-6).

27

Lūgšim par Laosu. Iedzīvotāji 6,9 miljoni. Vairāk kā puse ir budisti. Kristieši 3,38%. Evaņģēliskie 2,6%. Viens no draudzes izaugsmes faktoriem ir vajāšanas.

28

Lūgšim par bērniem un jauniešiem, lai izturība un labas sekmes, mācību gadu noslēdzot.

29

Lūgšim, lai Dieva spēks atklājās mūsu nespēkā (2. Korintiešiem 12:9).

30

Lūgšim par Ikšķiles topošo draudzi, mācītāju Elmāru Pļaviņu un ģimeni; par vadības komandu, kas regulāri tiekas uz lūgšanām un plānošanu; par dievkalpojumiem, kas divreiz mēnesī notiek kultūras namā; par jauniešu pasākumiem un Bībeles studiju grupām, lai Dievs dod gudrību un vada.

Sirnīgi sveicam mācītāju Jāni Balodi 55 gadu jubilejā! Sirnīgi sveicam sludinātāju Krišu Pozemkovski 30 gadu jubilejā!

31

Lūgšim par Vācijas baptistu savienību, tās 725 draudzēm un 80195 draudžu locekļiem.

Bībeles lasījums
02.05-08.05

Ijaba 35-36
2. Korintiešiem 4-5

Bībeles lasījums
09.05-15.05

Ijaba 37-38
2. Korintiešiem 6-8

Bībeles lasījums
16.05-22.05

Ijaba 39-40
2. Korintiešiem 9-10

Bībeles lasījums
23.05-29.05

Ijaba 41-42
2. Korintiešiem 11-13

Bībeles lasījums
30.05-05.06

Sakāmvārdi 1
Galatiešiem 1-3

Ziņas īsumā

- TV dievkalpojumu tiešraides LTV1:
24. aprīlī no Rīgas Āgenskalna draudzes;
22. maijā no Rīgas Mateja draudzes.
- **Muzikālās kalpošanas apvienība organizē draudžu mūziķu koncertus “Mans nams”**. Koncerti notiks 7. maijā plkst. 16.00
Talsu baptistu draudzē,
Mazsalacas Kultūras centrā,
Skrīveru Kultūras centrā.
Koncerta moto: Es un mans nams – mēs kalposim Tam Kungam” (Jozua 24:15b).
- Dievkalpojums, kurā LBDS sludinātāja licenci un svētību kalpošanas darbam saņems Baltijas Pastorālā institūta absolvents **Valters Sikсна**, notiks **10. aprīlī** draudzē “Mājvieta”, Rīgā, Lāčplēša ielā 37, plkst. 11.00.
- Šī gada **15. maijā** notiks sludinātāja **Mārča Dejus** ordinācijas dievkalpojums par LBDS mācītāju. Dievkalpojums notiks topošās Liepājas Karostas draudzes telpās Turaīdas ielā 4, plkst. 16.00.
- Dievkalpojums, kurā LBDS sludinātāja licenci un svētību kalpošanas darbam Grobiņas draudzē saņems Baltijas Pastorālā institūta absolvents **Krišs Pozemkovskis**, notiks **22. maijā** Grobiņas baptistu baznīcā, Lielā ielā 31, plkst. 16.00.

Lūk, bērni ir Tā Kunga dāvana,
un bērnu svētība mums ir Viņa
atlīdzība.

Psalmi 127:3

**Sirsnīgi sveicam
Saldus draudzes
sludinātāja
Dāvida Viskupaiša
ģimeni
ar dēla
Jāzepa Kēfas
piedzimšanu!**

STORYLINE misijas dienas:

3 lekcijas par Dieva
nodomu Dieva ļaudīm un
Dieva plānu

Atklāj savu lomu Dieva
vīspasaules misijā

Liepāja: 9. aprīlis

Pieteikšanās pie Toma – 20195003

Rīga: 30. aprīlis

Pieteikšanās pie Matīsa – 28848958

Kuldīga: 14. maijs

Pieteikšanās pie Gata: 29182826

Misijas dienas organizē Baltijas Globālā iniciatīva
sadarbībā ar vietējām draudzēm, papildus informācija,
sazinoties ar Pēteri Eisānu – eisans.peteris@gmail.com.

ekumeniskais
**krusta
ceļš**
Vecrīgā

2022. gada 15. aprīlī **pl. 10.00**
sākums pie Rīgas sv. Jēkaba katedrāles

**Par mieru Ukrainā,
Latvijā un pasaulē!**
Par mieru sevi un ar līdzcilvēkiem,
par mieru starp tautām!

"Pāri visam, kas jāsargā, sargi savu sirdi,
jo no turienes rosās dzīvība!" Saļ. pam. 4, 23

Ja nevari piedalīties klātienē, varēsi sekot līdzi arī medijos:
pl. 10.00 - tiešraidē RML un TV24; pl. 13.00 - saņemts raksts LR1

Krusta ceļa organizētāji aicina finansiāli atbalstīt tā norisi,
ziedojot: Vidzemes katoļu jauniešu centrs
Reģ. nr. 40008172046
UNLA0050016682724
Informatīvais e-pasts: krustacels@gmail.com

Baptistu Vēstnesis

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 20390979, kanceleja@lbs.lv, www.lbs.lv
Izdevumu sagatavoja: biskaps Kaspars Šterns, Žanna Drūnese, Līvija Godiņa, Elza Roze, Estere Roze, maketētāja Zane Spēlīte.
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765, SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

Es un mans nams – mēs kalposim Tam Kungam Jozua 24:15b

Sestdiena, 21. maijs, plkst. 10:00-16:00
Reģistrēšanās no plkst. 9:00
Rīgas Mateja baznīca, Matīsa iela 50b, Rīga

Kongresa darba forma – klātie. **Kongresa 1. sēde ikvienam interesentam būs skatāma arī tiešsaistē LBDS Youtube kanālā.**

PIETEIKŠANĀS

Lūdzam Kongresa delegātu un viesu sarakstu (vārds, uzvārds, dzimšanas gads, tālrunis, e-pasts, draudze, statuss) sūtīt uz: LBDS, Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, vai e-pastu: kanceleja@lbds.lv līdz šī gada 14. aprīlim.

DALĪBAS MAKSA

Veicot apmaksu līdz šī gada 30. aprīlim (datums, kad maksājums saņemts LBDS bankas kontā), dalības maksa ir samazināta. LBDS Padome apstiprinājusi sekojošas dalības maksas:

	Līdz 30.04.2022.	Pēc 30.04.2022.
Rīgas draudzēm un draudzēm 50 km rādiusā ap Rīgu par 1 delegātu vai viesi	EUR 17	EUR 20
Pārējām draudzēm par 1 delegātu vai viesi	EUR 13	EUR 20

Dalības maksa jāpārskaita:
Latvijas Baptistu draudžu savienība
Reģ. nr. 90000085765
SEB banka LV03UNLA0002000701314 vai
Swedbanka LV11HABA0551025781934
Norāde: Kongresa dalībnieku iemaksas par [draudzes nosaukums, pārstāvju skaits]

Dalības maksā iekļautas sagatavošanas, tehniskā nodrošinājuma, ēdināšanas, telpu komunālo un nomas maksājumu, viesu uzņemšanas, kā arī citas organizatoriskas izmaksas.

DELEGĀTU UN VIESU IEVĒLĒŠANAS KĀRTĪBA

Aprēķini jāizdara, ņemot vērā draudzes locekļu skaitu 2022. gada 1. janvārī:

Ja draudzes locekļu skaits ir mazāks par 50 – jāievēl 1 delegāts;
Ja draudzes locekļu skaits ir lielāks par 50, tad no katriem pilniem 50 – jāievēl 1 delegāts, no atlikuma, kas ir 25 un vairāk, – vēl 1 delegāts; Papildus no katras draudzes, neatkarīgi no draudzes locekļu skaita – vēl 1 delegāts.

Laicīgi pieteikto viesu skaits nav ierobežots.

Dalībnieka delegāta statuss Kongresā ir Garīdznieku brālības ordinētiem garīdzniekiem („Latvijas Baptistu Draudžu Savienības likumā” – Baznīcas garīdznieku sarakstā iekļautais garīgais personāls), kuri dalībnieka draudzē vai dalībnieka pārraudzībā esošās jaundibināmās draudzēs kalpo kā draudzes mācītāji vai sludinātāji. (LBDS Satversme Nr.6.3.2.)

IELŪGUMS

Kongresā īpaši aicināti piedalīties LBDS emeritētie garīdznieki. Dalības maksu sedz LBDS.

Kongresa darba kārtība tiks publicēta LBDS mājaslapā.